

Zlatý pásek

Zpravodaj
Obecního úřadu
Němčice

• LÉTO 2007 •
• ROČNÍK V •

Vychází pro
osadu
Němčice, Zhoř, Člupek, Pudilka

Slovo Starosty

Vážení spoluobčané,

pěkně nám ten letošní rok utíká, nedávno jsme ještě vzpomínali na minulý Vánoce, a pomalu abychom pomysleli na ty nastávající. Je třeba dát za pravdu panu Einsteinovi, že čas je proměnná veličina, jen mě někdy napadá, že je třeba jeho teorii relativity nepatrně upravit, a to tak, že čas se pomalu zrychluje s přibývajícím věkem. Zpět do naší víscky.

Prioritou letošního roku je bezesporu rekonstrukce ČOV. Jelikož se jedná o rekonstrukci již stávajícího zařízení, doladujeme a dojednáváme některé konkrétní záležitosti přímo na místě. Měli jsme trochu problémy s vyčištěním pracovních nádrží pro předání staveniště zhotoviteli celé akce. Jednalo se především o letité nánosy a sedimenty na dně aktivací nádrže. Také nám trochu zhořčuje život spodní voda. Ale zatím jsme si poradili, i když to něco stálo. Stavba pokračuje dle domluveného harmonogramu kupředu. Daří se nám zatím také zajistit předpokládané finanční prostředky, jak dotaci z prostředků Pardubického kraje, tak dofinancování úvěrem od bankovního ústavu. Trochu ve stínu této pro obec velmi důležité akce zůstávají další činnosti. Po mnoha letech slibování jsme zprovozili rozhlas v místních částech Němčice a Člupek. Samozřejmě, že na některých místech nemusí být rozmístění a nasměrování amplionů zcela ideální. Budeme postupně, asi tak během podzimu, ozvučení obce optimalizovat, dle připomínek občanů, které prozatím shromažďujeme. Bohužel, určitě zůstane, a já věřím, že co nejmenší procento, pár zákoutí, kde poslech rozhlasu nebude ideální. Pomocí vysílačů a přijímačů bychom jednou chtěli rozšířit případně připojit vysílání, ovládané z budovy Obecního úřadu i do dalších částí obce, především do Zhoře, Pudilky a Podrybníku. Je to otázka technických možností v závislosti na přijatelných finančních nákladech s tím spojených. Dále se podařilo, byť s ročním zpožděním, opravit další dvě obecní komunikace. Škoda, že těchto oprav nejsme schopni provádět dle potřeby výrazně více. Cesty byly, jsou a budou

problém, především menších obcí, kde je mnoho m a km pro relativně řídkou zástavbu. Podobně jsou ale na tom všechny další liniové stavby, plynem, vodovodem počínaje a např. chodníkem konče. Pokračuje postupná oprava kaple Zhoř, především díky ochotě místních občanů. Začíná se tam rýsovat pořádný kus dobře odvedené práce. Zhoři ještě dlužíme především dlouho slibovanou úpravu horního plácku, s kterou bychom měli začnout v nejbližších dnech. Z kraje prázdnin proběhne ještě výměna topných těles a úpravy rozvodů ústředního topení v budově ZŠ Němčice, kromě několika dalších oprav a úprav.

Podle naplánovaných činností a schváleného rozpočtu pro letošní rok bychom měli provést ještě několik dalších akcí, řadově jednotlivě v hodnotě 100 – 200 tis. Kč za akci. Ale jako správný hospodář raději chvilku posečkáme a počkáme na vývoj plnění rozpočtu (v roce 2006 nám byly kráceny příjmy o více jak 200 tis Kč z důvodů doplacení na vratky společného zdanění manželů) a také na postup stavebních prací rekonstrukce ČOV. Nutno přiznat, že prozatím je rozpočet plněn dle předpokladů, no uvidíme, za týden může být všechno jinak. Vedeme pozvolné jednání i o možnosti prodeje středotlakového plynovodu, prozatím ve vlastnictví obce, společnosti RWE. Prodej tohoto zařízení by byl výraznou finanční injekcí pro náš obecní rozpočet. Tímto jsme pomalu přešli do administrativy. V nejbližší době bychom zase o sobě měli dát vědět ve věci majetkových záležitostí, nezbytných pro 1. etapu protipovodňových opatření. Další administrativní věci nedoznaly oproti předcházejícímu období žádných výraznějších změn.

Závěrem bych chtěl ještě upozornit, že občané mohou do konce letošního roku podávat náměty ke stávajícímu územnímu plánu obce. Od příštího roku začínáme připravovat změnu ÚPSÚ obce Němčice tak, aby byl v souladu s platným stavebním zákonem a zákonem o územní plánovací dokumentaci.

Rád bych ještě všem občanům popřál příjemné prožití letošního léta a těším se na podzim opět na setkání.

- Ing. Josef Racek, starosta

Návštěva z USA

V průběhu měsíce dubna se na Obecní úřad obrátil pan Jan Dus, evangelický farář z Poličky s prosbou, o vyhledání informací o místní rodačce paní Rosalii Vondrové (*1838, Němčice 63). Paní Vondrová se v roce 1859 provdala do Benátek a odtud zřejmě emigrovala i s rodinou do USA a nyní se ozval její přímý potomek, který stále žije v USA. Z rozhovoru pak vyplynulo, že pan Kenneth Velhartický by se chtěl přijet podívat na místo, kde se paní Vondrová narodila.

Při prověřování se bohužel zjistilo, že dům č.p. 63 bylo v roce 1838 malé hospodářské stavení na jehož místě stávala později pekárna (Brdlíkovi, později Jiskrovi), která je dnes už bohužel také zbořena. Sdělili jsme tyto skutečnosti panu Dusovi a poslali mu kopie ze školních matrik a starých katastrálních map, ale ukázalo se, že pan Velhartický na své návštěvě nechce nic měnit.

A tak jsme tedy 14.5.2007 v Němčicích přivítali návštěvu ze Spojených států. Přijel pan Velhartický s dcerou a jejím

manželem. Průvodce a tlumočníka jim dělal pan Dus. Všichni velice příjemní a kultivovaní lidé, kteří se o všechno živě zajímali.

Během dne postupně navštívili kronikářku paní Vavřínovou, rodiny Vondrovu a Jasanských a nakonec jsme se sešli na Obecním úřadě, kde jsme jim ukázali originál školní matriky se zápisy o docházce Rosalie Vondrové i jejích sourozenců, katastrální mapy obce platné roce 1838 a nakonec i místo, kde kdysi stávala chalupa č.p. 63. Je to smůla, že se tmáceli takovou dálku a pak si mohli prohlédnout jen travnatý pozemek v centru obce, ale k tomuto stavení se nedochovala ani jediná fotografie, dokonce ani v Litomyšli v muzeu.

Co říci na závěr? Snad jen, že je dobře, že na světě jsou ještě lidé, kteří nelitují námahy, aby poznali své kořeny a nezastaví je ani oceán. Je to něco, co se v dnešním globálním světě už moc nenosí, vždyť ruku na srdce, kdo z nás zná jméno pradědečka z dědovy strany, natož aby věděl čím byl a kde bydlel.

- F. Šauer

V období 23.7.2007 - 3.8.2007
bude na Obecním úřadě
DOVOLENÁ

10.7. 2007 bude provedena z důvodu
čištění vodojemu celodenní

odstávka obecního vodovodu

Upozorňujeme občany, aby se tento den zásobili vodou!!

- Ing. Josef Racek, starosta obce Němčice

Vůzýváme všechny místní spolky, složky i občany, kteří mají v úmyslu pořádat nevýdělečné společenské a sportovní akce v sále Kulturního domu v Němčicích, aby své žádosti o případné prominutí poplatku za pronájem sálu doručili alespoň 30 dní před konáním akce na Obecní úřad. Zastupitelstvo bude o těchto žádostech rozhodovat v předstihu, ještě před konáním akce, nikoliv zpětně.

-OZ

Z jednání Obecního zastupitelstva

Obecní zastupitelstvo se v období 04/2007 - 06/2007 sešlo celkem 3x. Z přijatých usnesení vybíráme.

Zastupitelstvo obce Němčice schválilo

• přijetí úvěru od Komerční banky v Ústí nad Orlicí, ve výši 1,8 mil Kč. Úvěr bude použit na dofinancování rekonstrukce ČOV Němčice. Dále schválilo zajištění úvěru 2 ks blanskosměnky.

• finanční výhled na období 2007– 2012.

• návrh na dělení pozemků na Zhoří, dle GP č. pl.: 176-196/2006

• poskytnutí finančního příspěvku na poskytování sociálních služeb v obci Němčice, Farní charitě Litomyšl, příspěvku ve výši 13.000,- Kč, dle žádosti č.j.: 154/2007 z 21.2. 2007. Příspěvek podléhá vyúčtování.

• poskytnutí příspěvku na el. rozvaděč lyžařského vleku na Člupku, příspěvek ve výši 5.000,- Kč, částečně dle žádosti č.j. 159/2007 z 21.2. 2007. Pro poskytnutí příspěvku budou splněny následující podmínky:

- uzavření dohody se zodpovídající osobou za provoz vleku a zařízení

- předložení revizní zprávy na el. zařízení

- na el. přípojce bude osazen kontrolní elektroměr.

Příspěvek podléhá vyúčtování

• poskytnutí příspěvku ZO ČSV (Český svaz včelařů) Litomyšl, ve výši 700,- Kč. Příspěvek za členy naší obce. Příspěvek podléhá vyúčtování.

• zařazení projektových námětů obce Němčice do seznamu Pu kraje. Jedná se o rekonstrukci obecního vodovodu a vybudování rodinného rekreačního centra v Němčicích, obě akce v celkové hodnotě cca 46 mil Kč

• že v případě neschopnosti svazku obcí Mikroregion Litomyšlsko splácet úvěr pro financování projektu "Nakládání s biologicky rozložitelným odpadem v Mikroregionu Litomyšlsko" se bude obec Němčice podílet na splátkách tohoto úvěru formou mimořádných členských příspěvků, a to ve výši příslušného podílu z 15% nesplaceného zůstatku (max. 1.050.000,- Kč).

• příspěvek na záky plnicí povinnou základní docházku v ZŠ v Litomyšli (6. – 9. ročník), v celkové výši 96.881,- Kč pro rok 2007 (dle podkladů)

• udělení licence ČSAD Ústí nad Orlicí, a.s., na linku č. 680741: Litomyšl-Němčice-Česká Třebová, bez námitek

• prominutí poplatku na pronájem sálu v KD, na akci "Setkání přátel Němčice", dle požadavku v žádosti č.j. 260/2007 z 2.4. 2007

• připojení se k dopisu, ve kterém je vyjádřen nesouhlas se způsobem příprav a s nově navrženou trasou R 35, tzv. „lanškrounskou iniciativou“.

• dohodu o poskytnutí finančních prostředků na neinvestiční náklady školských zařízení v České Třebové, kde vykonávají základní docházku žáci z naší obce (6. – 9. ročník), o poskytnutí příspěvku ve výši 17.600,- Kč

• zaslání dopisu na Pu kraj, kde jsou upřesněny informace k padající opěrné zdi u čp. 37 v Němčicích a kde je opětovně žádáno o opravu.

• zaslání přihlášky na III. Němčickou olympiádu, která se v letošním roce uskuteční v Němčicích u Kolína.

• splátkový kalendář pro úhradu dlužného nájemného a provozních nákladů za restauraci Kulturního domu Němčice. Částky v rozsahu 25.000,- (splátka) + 11.000,- (nájem) + 8.100,- (provoz) jsou splatné vždy k 15. dni v měsíci

• upravený návrh na odpisy neodbytných pohledávek dlužníků TKO na 2007. U osob, které mají trvalý pobyt v obci bude poplatek TKO vymáhán, pouze po předložení dokladu, že byla úhrada provedena jinde (v místě aktuálního pobytu), nebo po předložení dokladu o studiu, případně dle čestného prohlášení, že v obci nepobývá, nebude poplatek požadován.

• finanční příspěvek ve výši 15.000,- Kč, pro rodinu v obci (čp. 108) pro řešení těžké životní situace.

• pořízení automatického chlorovacího zařízení do vodojemu obecního vodovodu v součinnosti s napojením na dispečink ORVOS Česká Třebová.

• smlouvu mandátní č. 20/2007 pro zajištění výkonu investorské inženýrské činnosti rekonstrukce ČOV Němčice. Dále schválilo plnou moc pro zajištění této činnosti.

• začlenění obce Němčice od MAS Litomyšlsko. Dále se seznámilo se strategickým plánem Leader, strategií MAS Litomyšlsko.

• směnou smlouvy pozemků v Němčicích, Zhoří, k.ú. Zhoř u České Třebové, v hodnotě směňovaných pozemků 3.000 na každé straně. Jedná se o směnu nově vzniklých p.p. 361/32, 361/35, 361/41 a 361/44 ve vlastnictví obce za nově vzniklé p.p. 361/27, 361/29 a 361/39. Více v kupní smlouvě, spisu.

• udělení licence na provozování linkové autobusové dopravy na linku č. 680 752 (Litomyšl – Sloupnice – Choceň) pro ČSAD Ústí nad Orlicí

• přidělení bytu v čp. 114 žadatelce, žádost č.j. 307/2007 z 23.4. 2007, na dobu určitou do 31.12. 2007. Blíží v nájemní smlouvě.

• prominutí poplatku za pronájem sálu v KD na akci "Němčický blboun", žádost č.j. 339/2007 z 4.5. 2007.

• koupi p.p. 71/2 o výměře 18 m² v Němčicích, k.ú. Němčice u České Třebové za cenu 21 Kč/m², za celkovou cenu 378 m². Další v kupní smlouvě.

• termíny veřejných zasedání

Němčice: 21.6. 2007 od 19:00 v sále KD

Zhoř: 11.7. 2007 od 19:00 v pohostinství Zhoř

• informativní schůzku s ČEZ Obnovitelné zdroje, s.r.o. o možnosti výstavby větrných elektráren v okolí obce Němčice.

Zastupitelstvo obce Němčice neschválilo

• rozhodnutí příspěvku na materiál pro pletení košíků, tak jak bylo požadováno v žádosti č.j.: 202/2007 z 7.3. 2006

• žádost č.j. 198/2007 z 6.3. 2007 o příspěvek 2.000,- Kč svazu diabetiků ČR. Pro rok 2007 již nejsou pro tyto účely finanční prostředky.

-oú

Dodatek č. 1

k obecně závazné vyhlášce č. 1/2005 ze dne 5.5. 2005

schválený zastupitelstvem obce Němčice, dne 12.12. 2006 pod č. usnesení 170/2006 podle ustanovení § 14, odst. 2 zákona č. 565/1990 Sb., o místních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů a v souladu s ustanovením § 10, písm. d) a § 84, odst. 2., písm. i) zákona č. 128/2000 Sb., o obcích (obecní zřízení), ve znění pozdějších předpisů

Obecně závazná vyhláška se mění následně v části:

HLAVA IV

Poplatek za odvoz a uložení TKO

Čl. 29

Sazba poplatku

1) Sazba poplatku pro poplatníka podle čl. 27 písm. a) a b) této vyhlášky činí 450,- Kč a je tvořena

a) z částky 200,- Kč za kalendářní rok

b) z částky 250,- Kč za kalendářní rok. Tato částka je tvořena podle skutečných nákladů obce předchozího roku na sběr a svoz netříděného komunálního odpadu, předložených svazovou firmou.

Skutečné náklady za předchozí rok: (899 x 408) = 366.792,- Kč

Počet obyvatel trvale bydlících k 30.9. 2006 = 890

Počet objektů užívaných k rekreaci = 9

Náklady na jednoho obyvatele: 366.792 : 899 = 408,- Kč

2) V případě změny místa trvalého pobytu nebo změny vlastnictví stavby, která je určena nebo slouží k individuální rekreaci v průběhu kalendářního roku, se uhradí poplatek v úměrné výši, která odpovídá počtu kalendářních měsíců pobytu nebo vlastnictví stavby v příslušném kalendářním roce. Dojde-li ke změně v průběhu kalendářního měsíce, je pro stanovení počtu měsíců rozhodný stav na konci tohoto měsíce.

V ostatních ustanoveních zůstává obecně závazná vyhláška nezměněna.

Tento dodatek nabývá účinnosti dne 1.1. 2007

Ing. Josef Racek
starosta obce Němčice

Vyvěšeno: 27.11. 2006

Miroslav Kadmas
místostarosta obce Němčice

Sejmuto: 12.12. 2006

-OZ

Vodné se bude vybírat 2.7.2007 - 20.7.2007 v kanceláři OÚ Němčice (24,50 Kč/m³)

Nakládání s odpady v obci Němčice v r. 2007

Zajišťuje pro Němčice – LIKO Svitavy, Tolstého 13, č.p. 2114, 568 02 Svitavy, tel/fax 461541014
Odvoz odpadů bude prováděn dle harmonogramu svozu odpadů ve schválených termínech.

Komunální odpad (KO) - 1x za 14 dní po celý rok v daných termínech vždy v sudý týden

Plasty - budou ukládány do žlutých pytlů (jsou k dispozici v Němčicích na OÚ, ve Zhoří v knihovně, u p. Sedláčkové), žluté pytle občané uloží v daných termínech na určenou svozovou trasu (viz situace zveřejněná na vývěškách)

Zhoř - panel na dolním plácku, panel na horním plácku, prostor u prodejny, prostor váhy u garáží (žádáme opět občany, aby pytle s plasty ukládali na svozovou trasu v den svozu, ne předem)

Němčice - prostor vedle prodejny na Člupku, Pudilka odbočka, prostor vedle zastávky ČSAD v Němčicích, u bytovky ZD č.p. 111, točna na Podrybníku, Brachtův mlýn – komunikace u kaštanu, u č.p. 73 (odbočka k řadovkám), u skladu za prodejnu Konzumu v Němčicích, u bytovky č.p. 148
- doplňkem je umístění kontejnerů (žlutých) na plasty u prodejen, vyváží se dle potřeby

Nápojové kartony (tetrapakové krabice), vypláchnuté, budou ukládány zvlášť do červených pytlů na stejná svozová místa, ve stejných termínech jako pytlované plasty. (Budou následně roztrženy na třídící lince). Mohou být též ukládány do žlutých kontejnerů na plasty.

Papír - bude ukládán do kontejnerů (modrých), svoz průběžně, nebo ho lze uložit k těmto kontejnerům ke svozu v termínech 5.4. a 6.9. 2007
Musí být na místa uložen v dobře zajištěných balících, krabicích či pytlích tak, aby nedošlo k jeho rozptýlení po okolí a bylo jím možno manipulovat. V případě většího množství materiálu lze domluvit odvoz po telefonické dohodě (Středisko Litomyšl, tel.: 461 615 714 a mob. 605 246 545 p. Kadidlo)
Žádáme občany, aby třídili materiál v kategoriích:
ČASOPISY, NOVINY, OBALOVÉ KARTONY, SMĚSNÝ PAPIR

Sklo - ukládání do označených nádob, třídí se bílé a barevné

Nebezpečné odpady, velkoobjemové odpady - budou občané odevzdávat osobně v určených termínech dle časového harmonogramu mobilního svozu pracovníkům LIKA Svitavy.

Železný šrot: odvoz po dohodě, nebo dle údajů na obecních vývěškách (železný sběr)

PRŮBĚŽNÉ UKLÁDÁNÍ ODPADŮ (mimo výše stanovených termínů)

Nebezpečné odpady - možno ukládat na recyklačním dvoře města Litomyšl (směr Osík), informace na 605 246 545 Po: 12.00 - 16.30 hod. St: 12.00 - 16.30 hod. So: 8.00 - 11.30 hod.
Velkoobjemové odpady - možno ukládat na překladišti v Konicích (naproti hale Profistavu, a. s.) Po-Pá 6.00 - 13.00 hod., v případě většího množství volat 732 757 760 (info: 605 246 545)

Sběrna druhových surovin – T.G. Masaryka 121, Litomyšl, informace na 461 618 372
Út: 8.00 – 11.30 12.00-15.30 Čt: 8.00 – 11.30 12.00 – 15.00 So 8.00 – 10.30

Mobilní svoz - uskuteční se dne 3. 4. a 4. 9. 2007

Zastávky:

1. Zhoř – prodejna č.p. 102	16.00 - 16.15
2. Člupek - zastávka ČSAD	16.20 - 16.30
3. Němčice - zastávka ČSAD	16.35 - 16.45
4. Brachtův mlýn - komunikace u kaštanu	16.50 - 17.00
5. Němčice - křižovatka na Sloupnici u č.p. 86	17.05 - 17.15
6. Podrybník točna	17.20 - 17.30

ŽÁDAME OBČANY, ABY DODRŽOVALI KÁZEŇ PŘI TŘÍDĚNÍ ODPADŮ, DOCHÁZÍ TÍM K ÚSPORÁM VAŠICH PENĚZ.

Odpady na mobilní svoz je nutné přinést osobně! V žádném případě nelze odpady na určeném místě odložit předem.

- OZ

OD 15. KVĚTNA SE PROVÁDĚJÍ V KD V NĚMČICÍCH

“RELAXAČNÍ MASÁŽE“

A TO KAŽDÉ ÚTERÝ OD 16:00 – 18:00 HODIN

JE MOŽNÉ DOMLUVIT SE V KADEŘNICTVÍ
NEBO NA TELEFONU 608 523 594 u paní DAGMAR ŠIROKÉ

Výzva

Vyzýváme občany, aby se při úmrtí svého rodinného příslušníka dostavili nejpozději do 10-ti dnů na Obecní úřad k ohlášení této události kvůli zapsání úmrtí a uložení ostatků do hrobové knihy a to dle zákona č. 256/2001 o pohřebnictví.

- OZ

HARMONOGRAM SVOZU ODPADU 2007

KO - komunální odpad
NO - nebezpečné odpady
VO - velkoobjemové odpady
NK - nápojové kartony
- plasty
- papír

KO	papír	Plasty, NK	NO, VO,
termín svozu	termín svozu	termín svozu	termín svozu
9.1.			
23.1.			
6.2.			
20.2.		1.3.	
6.3.			
20.3.			
3.4.	5.4.		3.4.
17.4.		26.4.	
1.5.			
15.5.			
29.5.			
12.6.			
26.6.		21.6.	
10.7.			
24.7.			
7.8.			
21.8.		16.8.	
4.9.	6.9.		
18.9.			
2.10.			
16.10.		11.10.	4.9.
30.10.			
13.11.			
27.11.			
11.12.		6.12.	
25.12.			

VOLNÉ POBÍHÁNÍ PSŮ

Opět důsledně vyzýváme vlastníky všech domácích miláčků, hlavně velkých psů, k provedení takových opatření, aby nedocházelo k jejich volnému pobíhání po obci a k ohrožování občanů a především malých dětí. Každý pes někdy uteče, ale v tomto případě se jedná neustále o několik málo stejných hafanů. Ono mít velkého psa je také velká zodpovědnost, a ve většině případů jim chybí alespoň základní výcvik, obvykle končí na řetězu nebo ve dvoře a pak samozřejmě poslouchají „na slovo“. Rozhodně neuznáváme tradiční argument „ten náš Alík nikomu neublíží, on má děti rád a je hodný“, (Alík má např. „jenom“ 30 kg).

Tak takhle rozhodně NE!

Rozhodně se nebudeme při opakovaném zjištění, že něčí pejsek volně pobíhá po obci, rozpakovat hnát majitele k zodpovědnosti. Je povinností každého majitele drobného domácího zvířectva (a nejedná se jen o pejsky, ale i slepice a další zvířectvo) učinit taková opatření, aby nedocházelo k jejich volnému pobíhání, ohrožování občanů a škodám na jejich majetku. Další oblíbený argument, že jestli někomu chodí sousedovo zvířectvo, udržovat např. zahrádku, tak si ji má oplotit, tak ten rozhodně také neobstojí. Věřím, že občané si tato slova snad vezmou k srdci, a s volně pobíhajícími psy se již nadále nebudeme potkávat tváří v tvář. Myslím, že těch článků o napadení dětí je v novinách neustále dost a dost a doufám, že se tímto smutným způsobem naše obec prezentovat v tisku a médiích nebude.

- Ing. Josef Racek, starosta obce

NABÍDKA PRO SENIORY

Denní stacionář pro seniory na Dukelské ulici čp. 750, v Litomyšli v Jindrově vile nabízí seniorům z Litomyšle a okolí vřídlné a bezpečné prostředí po dobu, kdy během dne nemohou zůstat doma sami, jelikož například jejich blízcí odejdou pracovat.

Každý den (od 6. do 21. hodiny) včetně víkendů a svátků zde mohou pobýt mezi svými vrstevníky, dozvědět se něco nového, zkusit něco vytvořit, zacvičit si a zaspívat, popovídat si u kávy...sníst něco dobrého a pak se zase vrátit domů, mezi své blízké. Kolektiv pracovníků jim poskytuje zázemí a podporu v činnostech a v péči o vlastní osobu, které senioři samostatně nevládnou, např. se zde mohou s jejich pomocí osprchovat a nechat si vyfoukat vlasy; po obědě si odpočinout na lůžku.

Návštěvníkům Denního stacionáře je k dispozici velká zahrada kolem Jindrových vil i se zastřešenou terasou s pohovkami.

V pracovní dny (od 7. do 15. hodiny) lze pro dopravu do a ze stacionáře využít služeb pečovatelské služby Centra sociální pomoci města Litomyšle, která může samotnému člověku i pomoci se z domu vypravit.

Dotazy Vám rádi zodpovíme na tel. číslech Denního stacionáře pro seniory a Respční péče Jindra, FCH Litomyšl: 461 616 106, 731 598 890. M. Kovářová

k z a m y š l e n í . . .

Učitel filozofie jednoho dne přišel, do třídy.

Když se studenti usadili, vzal ze šuplíku nádobu a naplnil ji až po povrch kameny. Potom se zeptal studentů, zda si myslí, že je nádoba plná?

Studenti s ním souhlasili, že je.

Potom profesor vzal krabíčku s kamínky a vysypal je do nádoby s kameny, zatřásl nádobou a samozřejmě, že kamínky popadaly mezi kameny. Profesor se zeptal znovu. Je teď nádoba plná?

Studenti se pousmáli a souhlasili, že je, ale profesor vzal krabíčku s velmi jemným pískem a vysypal ho do nádoby. Samozřejmě písek vyplnil i ty nejmenší mezírky mezi kameny. Teď už byla nádoba opravdu plná.

Potom profesor řekl: "Touto ukázkou jsem chtěl znázornit, že život je jako tato nádoba".

Kameny znázorňují důležité věci ve vašem životě jako jsou vaše rodina, partner, zdraví, děti..., všechno, co je tak důležité, že kdybyste to ztratili, bylo by to velmi zničující.

Kamínky znázorňují ostatní, méně důležité věci. Například vaše zaměstnání, dům, auto.....

A písek? Je všechno ostatní - drobnosti.

Když dáte písek do nádoby jako první, nezůstane vám žádné místo pro kameny.

.... To stejné platí v životě.

Když budete ztrácet čas a energii na drobnosti - materiální věci, nikdy nebudete mít čas na věci, které jsou skutečně důležité. Věnujte pozornost rozhodujícím věcem ve vašem životě. Hrajte si se svými dětmi, vezměte svého partnera tancovat.. Vždy bude čas jít do práce, uklidit dům, uvařit oběd, nakoupit.

Dejte si záležet na kamenech (věci, na kterých vám skutečně záleží).

... určete si své cíle.

... to ostatní jsou jen kamínky a písek.

- převzato z internetu

Společenská kronika

V období od dubna do června

se v naší obci narodili

Suchánek Kryštof	Zhoř
Matoušková Alice	Zhoř
Ivanovicová Veronika	Zhoř
Urban Jaroslav	Němčice

Vítáme nové občanky

oslavili svá významná životní jubilea

(pouze 60, 65, 70, 75, 80, 85, 90 a více let)

Hurtová Ladislava	Člupek	60 let
Řehořová Milena	Zhoř	60 let

jsme se rozloučili

Suchánek Jan	Člupek
Brachtlová Karolína	Němčice

Kalendář akcí

26.6.	19:00	Út	Veřejné zasedání OZ (KD Němčice)
27.6.		St	Divadelní představení školních dětí
30.6.		So	III. Némčická olympiáda (Němčice u Kolína)
11.7.	19:00	St	Veřejné zasedání OZ (Hostinec Zhoř)
21.7.		So	Poutňové odpoledne
31.8.	17:00	Pá	Němčický triatlon
1.9.		So	Hasičská soutěž

ZÁKLADNÍ ŠKOLA

ZKOUMÁNÍ POTOKA ZLATÝ PÁSEK

Na světový Den vody jsme si (kromě mnoha jiných aktivit a projektů týkajících se vody) s dětmi řekli, že bychom mohli něco zjistit také o Zlatém pásku. Rozhodli jsme se, že každý rok (ve stejný den) zjistíme dané údaje a budeme sledovat, co se mění a co zůstává stejné.

Dne 26. 3. 2007 - Měření u lávky

Hloubka vody	: 38 cm
Teplota vody	: 7°C
Průhlednost vody	: dobrá – je vidět na dno
Barva vody	: čirá
Čichový vjem vody	: bez zápachu
PH vody	: voda je kyselější, PH je menší než 7
Dusitany ve vodě	: 0,1mg/l+

(Dusitany jsou toxické látky škodlivé pro všechny živočichy. Když je obsah větší než 0,2 mg/l, dochází u ryb k poruchám dýchání a nemocem)

Dusičnany ve vodě : **40 mg/l - !!!**

(Vysoký obsah dusičnanů ve vodě podporuje růst sinic a řas.

Normál je kolem 0 – 5 mg/l)

Dno potoka : písek, kameny, bahno, vodní řasy

Rostliny kolem potoka úsek 10 m

jahodník, tráva, mech, petrkliče, plevel, vodní řasy, smetánka, vrba

Živočiškové kolem potoka úsek 10 m

slimáci, pavouci, kobyly, mravenci, žížaly

Řemeslo kovářské

Na začátku XIX. století byli v Němčicích kováři dva, totiž u horní hospody č.p. 38 a kovář zvaný horní č.p. 42, která kovárna je starší nevíme udati. Pověst praví, že ve statku č.p. 57 (u Karlíků) býval kovář, který se bezpochyby do některé ze zmíněných kováren přestěhoval. V horní kovárně byl kovář Mikuláš Veselý (narozen 1776), ten měl tři syny, kteří se všichni stali kováři. Nejstarší Prokop narozen 1807, když dospěl, vystavěl si na novém místě pod statkem č.p. 75, tu kde obecní stodola stávala, chalupu s kovárnou č.p. 102. Po něm tam byl kovářem syn jeho František narozen 1826, pak nynější narozen 1860 taktéž František. Horní kovárnu dostal syn Antonín, kterýž záhy ochuravěl, že řemeslo zanechat musil. Kovárna byla nějaký čas najatá a po jeho smrti an mužských dědiců nezůstavil, prodána obuvníku Morkesovi a kovárnou býti přestala. Kovárna ta je památná tím, že se tu kovala první Veverkova ruchadla, téměř pro celé okolí. Dle výroku Antonína Veselého ukovali jich ve dvou letech kolem tří set kusů. Jmenovaný Antonín byl po mnoho let obecním výběřčím a měřil pole, byl znamenitý počtář. Vnuč Františka Veselého se svým otcem Antonínem, postavili si vedle staré kovárny, kovárnu novou roku 189., kteráž číslo tehdejší rozbořená k vůli rozšíření silnice chalupy 43 obdržela.

Kovárna zvaná prostřední č.p. 38 bývala taktéž vlastnictvím rodiny Veselých. Roku 1800 je tu Josef Veselý 26 roků starý. Roku 1839 je tu sirotek Josef Veselý 1834 narozený. Po čase jeho nedospělosti dělal tu kovářství Jan Veselý, snad strýc jmenovaného Josefa, kterýž když Josef plnoletostí dosáhl, se v Kozlově usadil. Týž Josef kovárnu brzy prodal Františku Štormanovi z Vlčкова, jenž se as roku 1866 do Ameriky vystěhoval, kovárnu prodal Josefu Ludvíčkovi z Tržku, kterýž se právě z vojny navrátil. Josef Ludvíček zemřel roku 1913. Po něm byl kovářem syn jeho Josef, kterýž zemřel svobodný roku 1913. Jak Josef Ludvíček otec, tak i syn byli dobrými řemeslníky, kovali první dvouplecháky do širšího okolí. Starší byl po Antonínu Veselém výběřčím obecním až do smrti. Syn Josef byl mladík vzdělaný, byl členem hasičského sboru od jeho založení, zástupcem pojišťoven Slavia a Albrechtické, členem výboru v Kampelčice, dlouholetým členem ochotnického spolku Šlégl, vážným při obecní váze. Čest budiž památce jeho.

Soustružníka jsme měli jednoho. Byl to Josef Fryouf, chalupník č.p. 16. Řemeslu se učil v Doubravicích u Nových Hradů. Z počátku dělal hlavně kolovraty do širého okolí. Později kosy travní i obilné, kruhadla a vůbec všechno domácí nářadí. Když začaly řezačky na sekajnu strojní, hned se toho chopil a mnoho jich podělal. Taktéž foxy svého vlastního způsobu svého času jediné. Byl řemeslník na svůj věk vzdělaný, proto byl také záhy zvolen do představenstva a hned na to starostou obce, kterýž ouřad po 4 období zastával. Byl také dlouholetým členem okresního výboru. To byl okresní starosta Hurych, členové Fryouf z Němčic, Fryouf ze Suché, Habiger ze Semanína atd. Za svého starostování postavil kapli, školu, kteráž později o poschodí přistavěna byla. Konečně se veřejně mínění, hlavně třetí sbor proti němu spikli a nadobro ho z ouřadu vyvrhli. Za příčinu si vzali, že zvýšil obecní pozemky (totiž nájemné), což by zajisté každý na jeho místě musel udělat, protože vydání přibývalo. Zemřel roku 1913.

Pálení uhlí dřevěného v milířích

Uhlím dřevěným, kteréž si sami pálili, topili naši kováři ještě roku 1860. Poslední uhlí pálili ve drahách u Frankovy louky (nyní louka Josefa Simona) kde nyní pod cestou k Suché kousek obecního pole. Uhlí, od něhož kovárna č.p. 38 chytla a vyhořela, bylo myslím poslední uhlí v milíři pálené. Před tím pálili ve vsi u splavu, tam pátil kovář dolní a prostřední č.p. 38, horní pátil pod Člupkem v rohu zahrady Antonína Sedláčka č.p. 50 u jalové řeky. Říkali tam tehdy pod lískama, byl tam totiž na břehu nad silnicí řad lísek. Tu, kde nyní chalupa č.p. 104 stojí, páleno v století sedmnáctém, odtud jméno chalupy u Parkousu na milíři. Dle vypravování dědečka Veselíkovy, pátil kovář, jenž byl na statku č.p. 57 (J. Karlík) před Jakubem Bartoničkem uhlí v Zákopech na kopci v lese nyní Racka č.p. 55. Na milíř dávali jeden až dva sáhy měkkého dříví, z něhož se milíř v podobě senné kupy vyrovnal, mourem zasypal a odspodu podpálil. Pod tím mourem muselo dříví doutnat na uhlí. Polena se rovnaly stojmo. Práci té říkali kutit. Odtud někde ještě užívané „co pak kutíš?“ Vypálený milíř se rozhrabal aby uhlí zhaslo, načez se domů vezlo. Ve velkém, pro různá řemesla, kteréž ze železa a kovu dělala, pálili uhlí uhlíři.

Robota

Nežli byla roku 1848 zrušená robota, přišel všechen lid pod poručení vrchnosti, na jejímž panství přebýval. V panském zámku konávaly se všechny

soudy a rozhodovaly rozepře, tam odváděly se poplatky a rozličné dávky, tam vydávaly se listiny v životě potřebné tam býval lid žalářován a trestán, zkrátka vše se tam vyřizovalo.

A poněvadž majetník panství neboli vrchnost sama takovou práci obstarati nemohla, měla k tomu úředníky, písaře, vrátné, mušketýry a biřice, kteří za ní vše vykonali, co se vykonati mělo. Na každém panství byl nejprve osobou pan vrchní. Ten vedl všechny záležitosti na panství a každý byl úřadu jeho poddán. Proto si ho také všude všímali, kdykoliv někam vyjel, a prokazovali mu počtu jako malé vrchnosti, ale také se před ním všechno třáso od písaře zámeckého začínajíc až po nejposlednějšího podruha ve vsi. Neboť takový pán nedělal s člověkem dlouhé soudy. Nelíbilo-li se mu něco na něm ať to byl kdokoliv, třeba nejváženější rychtář, zavolal drába a dal jej zavít do šatlavy, nebo se vytáhla lavice, poddaný musil lehnouti a dráb vysázel mu lískovkou 10 - 35 ran neb kolik pan vrchní poručil. Při žádostech o povolení ku stavbě stávalo se, že komise nešla ač žně byly již přede dveřmi.

Také o sirotky se vrchnost starala berouc je do služeb do dvoru. Rozmanité byly podělký čili roboty dělné. Při dvoře Vlkov byli povinni oratí Lánští 212 záhonů, Benátští 274 záhonů, Nedošínští 97, Korničtí 39, Bohuňovičtí 324 záhonů. Stávalo se to dvakrát do roka a dána jim k tomu strava. Roboty ženské jednotlivým vesnicím zvláště byly vyměřeny jak již bylo v předu uvedeno. Nemalé byly také roboty rybníční. Někteří vozili plod čili násad do rybníků výtahných, jiní kapry na trdlo do rybníku trdelních, jiní opět do sádek čili haltýřů. V posledních letech roboty roku 1840-1848 jezdili naši pro ryby na Šternetech (rybník Hvězda u Opatova) s lejtami. Nezřídka se stávalo, že museli větší díru do lejty prořezat, aby mohly ryby prolézt. Také do Přivraty jezdili pro násad, ten vozili do hlubokého rybníka u Vlkova. V zimní době jezdili pro drva do lubenských lesů, ty vozili do Litomyšle do foroty. Lubenští sedláci jezdili opět do lesu v Přivratě aby trochu té roboty ušili.

V letech 1840-1848 jezdili naši už za plat. Robota byla totiž vypočítaná na peníze a práce jednotlivě též. Když se vozil hnůj, byl plat od fůry. Nakládače si musel každý vzít s sebou. To se rozumí, že každý hleděl aby hodně vydělal. Když vozili z ovčína, přijel s vozem dovnitř. Nakládat si pomáhali. Postavili se na každou stranu vozu dva, nabrali na vidle balík hodili na vůz, s druhé strany také tak několikrát, vytáhli prkna, hodili opět několik balíků, a už se jelo. Protože bylo špatně naloženo, obyčejně hodně roztrousili. Tu dobu tam byl mušketýrem jakýs Němec Rohlig. Ten klel a nadával: Ty sakrament zas jels tropem". Orání počítali na zápřeže a dle výměry od měřic. Od ledu do pivovaru byl také plat od fůry. Ku konci roku se to všechno spočítalo, a v knížce kontribuční odepsalo. Kdo hodně jezdil mival předěláno, nezřídka, že zaplatil celou kontribuci. Kontribuce se platila na zámku. Tak to bylo až do roku 1848. Toho roku jsme už ke dvoru nejezdili, kdo tenkrát ty práce konal, nemohu říci. Na to přišel celý dvůr lidem k pronajmutí na drobnou nejspíše na 6 roků.

Roku 1856 jsme už zas jezdili ke dvoru na výdělek. Dvůr byl najat jedinému nájemci. Prvním nájemcem byl Lhota. Když na dvůr přišel měl všeho potahu dva páry volů a jeden pár koní, pole bylo všechno zarostlé pejkou, že v tom nebylo možno ani pluh udržet. Pole na Portmonce bylo tenkrát celé jetelnisko netknuté. Jezdilo nás tenkrát z Němčic 12 až 14 a měli jsme 2 zl 20 kr. platu. Kučera č.p. 5 štrejchoval (dál záhony). Tenkrát byl tuze krásný podzimek a my jsme měli do sv. Václava zasetý, tak jsme jezdili všechny. Čtrnáct dní ani nestříklo, tak že jsme celou Portmonku v suchu zažádali, na to přišel v sobotu před naším posvícením silný déšť a přšlo celou neděli. To bylo tenkrát Lhotovo štěstí, měl tuze krásné žito kteréž draho prodal. Kdežto nám žito přerostla a zežloutla. Potom se už zmáhal, tak že odtud odnesl velké peníze. Heller, dosud žijící stařec byl u něho správcem. Po Lhotovi najal dvůr Kleckler.

O lesích panských

Panských lesů litomyšlských bylo všeho všudy 4931 provazcův. Staří Češi měřili jak lesy tak i dědiny na provazce. Jeden provazec do délky měl 52 české lokte, kvadrátní provazec tudíž 2704 kvadrátních loket. Jak se zdá, neměřili na Litomyšlsku lesy mnoho-li v sobě drželi, nýbrž kolik provazců měly v okolk. Černé lesy byly rozděleny na jedenáct hájenství. Největší a Litomyšli nejbližší byl les, který začínal u Pazuchy a táhl se až k hranicím moravským. Ten sám držel 5 hájenství. Hájů dubových bylo 8.

V Kozlovském a Strakovském hájenství byla obora na vysokou zvěř, jeleny, srnky a divoká prasata, pro kterouž zvěř tam sedláci robotou seno a jiné krmivo dováželi. Bratr mojí matky (to jest kronikáře Josefa Karlíka) Josef Nedošínský č.p. 65 vozil do Kozlovské obory v zimní době vždy v sobotu seno.

Říkal prý matce: „To by ses podívala jak jeleni příběhnou a žerou z vozu seno“. Jméno klínová bránka dosud na oboru upomíná. Kdy obora zrušená byla nemůžeme udati. Bylo to v letech 1810-1825.

Ohně v Němčicích

Dík klikatému položení obce, takže vítr po celé vsi nikdy netáhne, dále hojnosti vody a hojnosti velkých stromů, není mimo jednoho případu, který Jelínek zaznamenal, že by více než jedno číslo bylo vyhořelo. Nejstarší oheň zaznamenal Papáček, že roku 1735 němčická rychta vyhořela. Další ohně byly: Hanusů statek, který stával na tom místě, kde stojí chalupa č.p. 80. Jelikož statek ten veškeré pozemky pod rybníkem měl, nebyl v tom místě více postaven, nýbrž byl postaven pod rybníkem, kde dosud stojí č.p. 91. U Nedošinských vyhořeli dvakrát po sobě, ještě nebyl statek postaven a opět vyhořel. Dále Čermákova chalupa č.p. 73. Statek Vavřův č.p. 34 as v roku 1840 (dříve), snad je to týž o němž Jelínek píše. Dále u Síců zjara k ránu. Šmajzru mlýn č.p. 51, Novákova stodola č.p. 59 roku 1845, Kodytku statek č.p. 33 v roku 1846. Fikejzova stodola č.p. 58 roku 1868 o posvícení ráno. Ještě se z ní kouřilo a opět jsme byli večer vyhořeni, hořel statek Vodehnalu č.p. 76. Jiskru statek č.p. 52 shořel v roku 1869 o 3hodině ráno.

Od nově napáleného dřevěného uhlí chytla horní kovárna č.p. 38, tehdyž Františku Štarmanovi náležející, v neděli ráno. Po ní Frnkova chalupa č.p. 69. Chalupa vdovy Veselý shořela 21. prosince 1871. Po té následoval oheň u Vytlačilů č.p. 70, zapálil to skoták?, shořelo vše mimo velkého krytu. Oheň ten byl na Všechny svaté po západu slunce 1872. Téhož roku 31. prosince vyhořel Povolného statek č.p. 9. Stodola, že byla opodál, nechytla. Sedláčkovy stáje vyhořely od blesku roku 1888. Měli už všechno luční seno doma, ač bylo teprve 9. června. U Časlavků vyhořely chlévy a stodola o posvícení roku 1891, velký kryt břídlíci krytý zůstal uhájen. Karlíkova stáj vyhořela o člupeckém posvícení roku 1896 a poslední oheň byl u Voříšků ve drahách č.p. 48.

Nejhorší a nejsmutnější byl oheň u Podhajských č.p. 71 roku 1866 tam shořel hovězí dobytek všechen. Koně zachránili pouze tím, že prolámali zed' do maštale.

Ohně v Člupku

Jana Šafáře č.p. 34 a Alexandra Lněničky č.p. 33 vedle sebe stojící, shořely v září 1885. Při tom nově založený hasičský sbor první skutečnou zkoušku podstoupil. Chytlo u Šafářů, dále vyhořel mlýn Josefa Stránského č.p. 47, Zemanova chalupa č.p. 58 dvakrát a poslední chalupa na Lipovci č.p. 18 od blesku v roku 1900.

Posvícení na Člupku

K těm různým slastem, kteréž předky naše za dob poddanství blaživaly, náleží také ubytování vojska na vesnicích. V letních měsících leželi v Pardubicích a na zimu byli rozloženi po vesnicích. Byli to nejprve červení husaři, ti tu leželi dle vypravování starých hospodářů 20 roků, po nich přišli modří husaři pluku hraběte Šlika, pak tu byli huláni (polský pluk) a zase husaři a konečně švališaři, ti byli poslední. Husaři byli nejvíc Maďaři, mezi nimi i cikáni a divná nevzdělaná čeládka a tu bývaly často krádeže a hádky s hospodářem. Do hospody mezi chasu taky někdy chodívali ale s chasou se ještě jakž takž srovnali, takže žádná rvačka mezi chasou a vojskem známa není. Jen jedenkrát bylo v letech čtyřicátých XIX. století na Člupku o posvícení, kde došlo k velké srážce mezi vojskem a lidem, jakáž nemá sobě rovné.

Leželi tu tenkrát polští huláni. Ve mlýně v Němčicích č.p. 51 u Šmajzrů byl ubytován kaprál, velitel škadrony. Týž chodíval také častěji do blízké hospody na Člupek na pivo. Přišel tam také v sobotu o posvícení a poručil si dát koláče. Když odcházel a platil, nechal si šenkýř koláče zaplatiti, což ovšem kaprál jako častější host neočekával, an to za posvícenskou úctu považoval, ale zaplatil. V neděli večer přišel kaprál opět na Člupek. Člupecké posvícení bývalo tehdy slavné, ač světnice tančírna byla malá, sešlo se tam chasy z vřkolních vesnic, že hnutí nebylo. Nejvíce byly ovšem zastoupeny Němčice. Mezi tanečnicemi byla také Bětuška Šmajzrová, jedno z předních děvčat tehdyž němčických. Což divu, že pan kaprál by si byl rád s ní zatančil, což ale nebylo tak snadné, neboť Bětuška byla jako na dračku a pan kaprál nemohl ji k tanci dostat, což jej nemálo popudilo, obzvlášť ho jeden chasník při nastalé hádce hrubě urazil, dotknuv se způsobem nešetným jeho národní hrdosti. Myslí, jak by se pomstil. Jelikož tam ale tu dobu vojáků nebylo a chasy veliká přesila, nemohl se bitvy odvážit. I poslal bez odkladu do Němčic alarm zatroubiti. Netrvalo dlouho a vojáci, co jich v Němčicích bylo začali se najed-

nou do světnice hrnouti, jsouce klacky dobře ozbrojeni. Nastal zmatek k nevypsání. Lidu zmocnil se takový strach, že se každý hleděl útekem co nejdříve spasiti. Ale nešlo to tak rychle. Jelikož místnost byla lidmi takřka nabitá, dveře jen jedny, síň plná lidu, schody úzké a klikatá, nastala zácpa ve dveřích. Což vidouce ti, kdož blíže oken byli, jali se okny skákat ač dosti vysoko bylo. Světnice zůstala za chvíli prázdná. Vojáci opanovali pole. Mimo vojáků zůstali v hospodě muzikanti, 4 ženské a ti co se pod lavice schovávali. Nyní museli muzikanti hráti a vojáci tančili. Jinak ale bylo venku. Strach lidu pominul a místo strachu nastoupila zlost a dychtivost pomsty.

Zpráva o tom, co se v hospodě děje, se rychlostí blesku po vsi rozlétla a kde kdo chvátal k hospodě, aby viděl co se děje. Nahoru se nikdo odvážit nechtěl a proto se chopili prostředku jiného.

Zahrada byla ohrazená kamennou zdí, kteráž byla vítaným střelivem k bombardování hospody. Lid se chopil kamení a nejen okna byla v malé chvíli vytlučená, ale i omítka na celé zdi stlučená. Vojáci uvnitř hospody museli okna stoly zahraditi protože kamení okny jen se sypalo. Když se lidé venku vybouřili, an jim vojsko žádného odporu nekladlo, pomalu se vytratili a vojáci když se vytančili učinili to samé. Soudy z toho nebyly žádné, každý co utržil, to měl. Ran nedostal sice nikdo ale odřenin a modřin, šatů roztrhaných bylo dosti.

Nejhůře byl na tom šenkýř. Všechno sklo měl roztlučené a stavení jako po nepříteli a k placení se asi neměl nikdo. Jak dopadli muzikanti nevíme, ale kapsy asi příliš těžké neměli. Na památku té události zůstala jen písnička, kteráž se však na nás nedochovala. Tak skončilo tenkrát posvícení na Člupku.

Výlet školních dětí do Střenice roku 1884

Bylo to v pondělí o svatodušních svátcích, když naši mladí bojovníci (školní žáci) nastoupili cvičný pochod do rodiště svého učitele Antonína Šlégl, odlehle do dědiny pohorské. Nadšení výletníků, jichž bylo celkem 54 bylo tak veliké, že i ti nejslabší vojnově dalekým pochodem nijak odstrašit se nedali. Před vyjitím odevzdali veškerí výletníci své potraviny do připraveného ručního vozíku v něm i jejich erární kasa umístěná byla.

Když vše seřadeno bylo vyrazil sbor mladistvé národní obrany, jakož i sbor dívek, dávající svým milým s Bohem s veselou myslí a za hlaholu polničky, ze svého rodiště přes Litomyšl a Benátky až do Litrbach ke škole, kdež na chvíli stanuli, aby se na zbývající a ještě dosti značný kus cesty posilnili. Nemocen nebyl nikdo. Vlastně nebylo ani času na podobného cos mysliti, neboť cestu ukracovali a usnadňovali výletníkům dílem řídící učitel Antonín Šlégl, dílem podučitel Jan Pulkrábek stálým vypravováním a upozorňováním na rozličné zvláštnosti a případnosti, jež se dědinami těmi naskýtaly.

Trararam, trararam, tamtam, a již opět celý sbor byl na povol bubeníkův čile na nohou. Nevšímajce si nahromaděného lidstva, vybočil ze silnice vpravo ke kostelu, a krácel statně polní příční pěšinou k určenému stanovišti, kamž byl na náš předběžný dotaz pozván, jakž následuje:

Slavné velitelství národní obrany v Němčicích

Pokládám sobě za čest Vám oznámiti, že příchod Vašeho sboru do naší obce jest nám velmi vítán. Za mináž nebudeme vyžadovati žádnou náhradu z Vašeho eráru, nýbrž poskytneme vše z lásky pro tyto malé Vaše bojovníky. S úctou oddaný Jan Skokan, starosta.

A skutečně byli jsme nad očekávání skvěle uvítáni. Již na pomezí počestné obce Střenické očekával nás zástup lidstva s deputací tamější školní mládeže. Po krátké uvítací řeči provázeli nás všichni dál, kdy tu mžikem objevil se jezdec, aby nás o krátké stanutí požádal. As po půl hodině nastal všestranně neobyčejný ruch, neboť se blížil mladší učitel Eustach Rybka se školní mládeží a slavné obecní představenstvo s mnohými ještě občany a hudbou v čele. Vespolné setkání nedá se líčiti, nýbrž jen nastíniti. Hudba zahrála národní hymnu. Řídící učitel Antonín Šlégl svými rodáky osloven byl jich dosavadní přízní tak dojat, že pláčem ni slovo odvětit nemohl. Z trpného toho postavení osvobozen byl obecním představeným, na jehož pokynutí celý průvod dále se ubíral. Když ale hudba spustila, krácelo se opět s veselou až před budovu obecního starosty Jana Skokana, kdež nás nové shromáždění obecního očekávalo. Průvod zde stanuvši byl tak veliký, že silnice přes 1 km délky zaplavil. Nyní nastal utěšený okamžik, celý sbor náš vzdával náležitou vojenskou čest, hudba hrála opět národní hymnu. Pak připomínána vojínům pravidla, jak se v bytech chovati mají. Po této funkci přivezena erární kasa, každý obdržel svou peněžitou částku a postavil se opět na místo jemu vykázané. Po vyprázdnění kasy vyvolával obecní sekretář jména, aby si každý jemu přiděleného vojína neb dívku k bezplatnému ubytování a stravování

STRÁNKY PRO VŠEZNÁLKY

Náš školní časopis

Ročník I. Číslo 3

L é t o

Když se řekne léto

Když se řekne léto, napadne nás ...: opalování, koupání, bazén, koupaliště, slunce, tábor, kolo, prázdniny, cestování, výlety, rozhledna, houby, teplo, grilování, bouřky, zmrzlina, hrášek, řezání dříví, kraťasy, mravenci, koloběžka, žáby, dovolená, třešně, pláže, moře, skály, mini triko, zahrádka, siláž, kolotoč a houpáčka, jahody, motýli, chytání ryb, sekání trávy, voda, volno, kolečkové brusle, mouchy, nákupy, kino, plavání, hry a zábava, teplo, ...

Co napadne Vás ???

Jak se těším na prázdniny

Na prázdniny se těším moc, protože se budeme koupat, budeme si moci hodně hrát a nebudeme chodit do školy. Budeme moci také jezdit na kole. Ale ráda bych o prázdninách jela na výlet, kde bych se svezla na koni. Na koni mě baví jezdit. A moc se také těším, až něco dostanu za vysvědčení. O prázdninách možná pojedeme do Prahy za babičkou a dědou. Také se těším, až pojedeme do Olomouce do ZOO. Budeme si tam moci něco koupit – třeba řetízek nebo něco na ozdobu. Občas si také pojedeme zaplavat do České Třebové do bazénu a jezdit na tobogánu a nebo si zajedeme do Němčic na koupaliště. O prázdninách určitě navštívíme i Brno. Na prázdninách mě baví to, že si odpočineme od učení, že se můžeme opalovat a můžeme si dělat co chceme, ale nesmí se nám nic stát.

-Anna Hanušová, 4.ročník

Prázdniny

O prázdninách jedeme hned první den na tábor, který trvá čtrnáct dní, budu tam já, Honza, Filip a Matěj. Já budu spát s Honzou a Filip s Matějem. Budeme tam bydlet ve stanech. Minulý rok jsme byli ve druhém oddíle a spali jsme ve stanu č.9. Na táboře jezdíme autobusem na výlety nebo chodíme. Po táboře pojedeme možná k moři nebo na Slovensko. K moři bychom letěli letadlem a na Slovensko bychom jeli autobusem. Minulý rok jsme na Slovensku byli. Jezdili jsme autobusem na výlety a skoro každý den jsme jezdili na koupaliště. O prázdninách bych chtěl jet na Slovensko. Chtěl bych, aby bylo hezké počasí hlavně na táboře a na Slovensku nebo u moře.

-Jiří Věneček, 3.ročník

Jak se těším na prázdniny

Na prázdniny se těším, protože možná pojedeme do Prahy. Já jsem v Praze zatím ještě nebyla. Je to hlavní město České republiky a já bych se tam moc ráda podívala. Tak se těším na to, že se možná ke konci srpna budeme stěhovat

do Vlčkova, kde mám kamarádky Janičku B. a Terezu K. Budu tam mít svůj vlastní velký pokoj, kde budu mít křečky v kleci. O prázdninách, možná i trochu dříve, se pojedeme podívat za prababičkou a tetou do Brna. Vždy tam jedeme ráno okolo sedmé hodiny a zůstáváme přes oběd. Rádi se s Mišou u nich díváme na televizi a

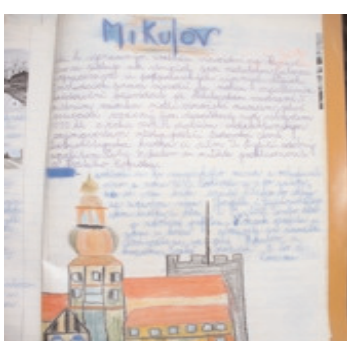
těšíme se na oběd. Těším se i na to, že budu dva měsíce doma, nebudu muset vstávat brzy ráno do školy.

Moc se těším na prázdniny.

- Štěpánka Rosslerová, 4.ročník

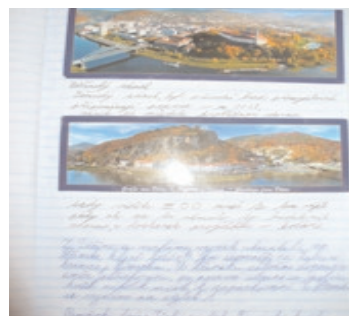
Z našeho školního života

S dětmi z 5. ročníku jsme se zúčastnili soutěže „Turisté vítáni“, kterou pořádala Česká centrála cestovního ruchu CzechTourism. Protože jsme se právě ve vlastivědě učili o České republice - a dáváme přednost učení se formou hry - děti si samy vymyslely název své cestovní kanceláře a v rámci výuky, formou dlouhodobého projektu, tvořily katalogy pro tuto cestovní kancelář. V nich

kajakem; noc v posteli v rodném bytě B.Smetany v Litomyšli; kdo sfárá do uhelného dolu v Ostravě, dostane pytel černého uhlí; nocování v jeskyních Moravského krasu atd.). Právě tento katalog jsme pak zaslali do celostátní soutěže a čekali, jestli uspějeme.

V Brně proběhlo u příležitosti mezinárodního veletrhu Go a Regiontour finále a slavnostní celostátní vy-

popisovaly jednotlivé regiony naší republiky, jejich zajímavosti, surovinové zdroje, výrobu, přírodu i podnebí, dále sháněly a lepily obrázky nebo pohledy z jednotlivých regionů. Jako zaměstnanci správné cestovní kanceláře nabízely děti svým potenciálním klientům řadu lákadel a výhod (např. prohlídka katedrály sv. Barbory v noci; projížďka po Labi

hlášení vítězů prvního kola letošního 2. ročníku. Naši žáci si vedli velmi dobře, umístili se celkově na krásném 10. místě ve své kategorii. Právě práce našeho soutěžního kolektivu byla spolu s dalšími vybrána, aby reprezentovala projekt „Turisté vítáni“ na výstavě CzechTourismu v Pardubicích.

- Alena Kohútová

Zlatý pásek

Na jaře jsme šli s paní učitelkou prozkoumat potok Zlatý pásek. Zjišťovali jsme tam jakou má voda teplotu a jestli je vidět na dno. Zjistili jsme, že Zlatý pásek je v místech pod naší školou (u lávky) hluboký 38 cm. Pak jsme zjišťovali jaké rostliny a jací živočichové jsou ve vodě a na břehu, pak ještě z čeho se dno potoka skládá a jakou má voda teplotu. Měla 7°C. Ještě jsme měřili ph vody a obsah dusíkatů a dusičnanů ve vodě. Výsledky nebyly moc dobré - Prosíme chráňte Zlatý pásek!

-Kateřina Kovářová, 3.ročník

Na Den Země jsme s celou naší třídou šli k potoku, který se jmenuje Zlatý pásek. Tam jsme měřili hladinu potoka a pak jsme ještě nabrali vzorek vody, abychom zjistili, jestli je voda v potoce znečištěná nebo čistá. Ještě jsme hledali kolem nebo v potoce nějaké živočichy. Bylo to asi na vzdálenost pouhých pěti metrů na obě strany od lávky a potom jsme do zkumavky nabrali vodu a vzorek půdy na dně potoka. Ve třídě jsme z té vody ze vzorku zjistili, že Zlatý pásek je pod vlivem různých škodlivých látek a že by se ze Zlatého pásku neměla voda pít.

- Václav Beneš, 3.ročník

Příběh na písmeno V...: Voňavé víno

Viola Vavřínová vdávala vnučku Veroniku - Veronika Vodehnalová ve vteřině volala Vaškovi. Vysoký Vašek vléval ve Vinohradech vinohradským vojákům výborné víno. Vtom vleknutí však Vašek vyhlil víno vedle vousatého vinohradského vojáka. Vinohradský voják vysoce výskl, vtom všichni vinohradští vojáci vytrhli ve vzteku Vaškovi všechny vlasy. Vašek volal Veroniku Vodehnalovou. Veronika vběhla Vaškovi, Vašek Veronice vrátil vysavač, Veronika vysála Vaškovy vlasy, Vašek vyhlil vzteky vinohradským vojákům Velikonoční víno. Velikonoční víno „vítá“ všechny vinohradské vojáky, však Vánoční voňavé víno „vyhání“ všechny vinohradské vojáky. Však vinohradští vojáci vždy voňavé víno vypijí. Vašek vždy výplaty vrátí Veronice Vodehnalové. Veronika Vodehnalová vždy vítá vinohradské vojáky = výplaty. Vítám vás vojáci, vítám...

- Kateřina Dobocká, 4.ročník

Léto

Všude je tolik kvítí,
slunce svítí a svítí.
Léto je opravdu moc krásné,
v létě se koupeme, to je jasné.

Romana Soukupová, 3.ročník

Školní perličky z našich lavic

Napiš jména Krokových dcer :

...Kazi, Teta, Horymíra.

Co víš o české hymně?

Česká hymna se hraje, když vyhrajem
v olipiadě a v národnostech.

Co to je věta?

Věta je napsaná nebo vyslovená myslivna.

Utvoř větu na slovo „PIL“ :

Pil čaj jako když prší.

Něco pro chytré hlavičky

Dohoní Slonisko Medvídku Pú? Může postupovat jen po nespisovných slovech. Políčka s těmito slovy si vybarvi barvou dle vlastního výběru.

vokno	hezkej	flaška	koruna	listy	lepím	letím	jaro
opice	léto	zima	prachy	sněží	klepe	dveře	dítě
koník	syrový	ségra	byt	zbytek	uherák	bystrý	mlýn
kobyly	sváča	ten	myš	dobrej	hmyz	dvacka	kolík
modrej	brzy	jazyk	vysoký	kazeták	vydra	žvýká	kámoš
šuplík	sytá	syn	vokurek	sýr	usychá	igeliták	lyže
líže	čégra	plyš	fajn	plyn	klesá	studenej	jedu
bude	jsem	fabrika	upeče	prší	přiliv	konec	vejprask
chrup	zub	dub	buk	vlk	smrk	lup	úča
houba	hřib	mlít	krk	lev	slon	bejt	zebra

převzal. Nastala z toho chvályhodná nespokojenost, neb každý ne jednoho, nýbrž po dvou, po třech přáli si dobromyslní občané odváděti, ba někteří z bázně, že na ně se nedostane, nečekali až na vyvolání a brali dokud kdo k brání byl. Což zvláště o panu Františku Lněničkovi, staříčkém učiteli na odpočinku platí, jenž třesoucím hlasem oznamoval, že si dva vojáký odvádí. Ubytování skončeno, sbor po celé obci rozprášen. Milá byla podiváná, když se opět o 111 hod. na povel polničky mladiství vojínové ze všech stran a kopců hrnuli, aby vlastní mináž (bochánky) vyzvedli. Toho arcit' třeba nebylo, neboť bylo od hostitelů o ně dobře postaráno. Odpoledne o 2 hodině stál zase celý sbor i s dívkami pohromadě, aby si prohlédli kostelíček. Opět dojemná chvíle. V kostele vypravoval dítkám řídící Antonín Šlégl o svém mladistvém věku, ukazoval jim místo kde byl křtěn, upozornil je na krásný oltář, kde co ministrant před 40 roky přísluhoval atd. Při čemž zde meškající občané okem zaroseným výklad jeho sledovali. Po krátké, ale srdečně modlitbě odebrali jsme se do farní budovy, abychom důstojnému faráři panu Františku Krásovi osobní svou čest vzdali. Pan farář povděčen jsa tomu, chválil dítky, napomínal je ku zbožnosti, ku lásce k vlasti a věrnosti k císaři a králi. Uděliv jim své kněžské požehnání, přál jim šťastné navrácení v náruč svých milých rodičů. Načež s jednohlasným provoláním S Bohem vraceli jsme se na první stanovisko, před budovu pana starosty. Zde pan představený v čele vícero vážných občanů projevili přání, abychom si ještě hornější cíp obce prohlédli a v jich kruhu ještě setrvali. Přání tomu vyhověno. Dítkám naskytla se tím příležitost ve skutečnosti seznati, kterak potok Trstenice od blízké vesnice Chmelíku se vine a sledovati zároveň další běh silnice vedoucí přes osady Karli a Ostrý Kámen, kdež se pak se silnicí Svitavsko-Poličskou spojuje. Dali jsme se tudíž na pochod. Hudbou stále doprovázeni museli jsme chtějí nechtěj zabočiti do hostince Františka Kuře, kdež v zahradní místnosti hojná zábava a zásoba piva nás očekávala, kteréžto jen část dle seznání učitelů dítkám požití dopřána byla. Dá se mysliti, že hostinec tamějšími občany přeplněn byl, tím žákovstvo naše za tak štědré celodenní častování a lásku předneslo několik deklamací buď střídavě neb společně s tamější školní mládeží.

Když byl čas již dosti valně pokročil, navrátili jsme se s hudbou a veškerým obecnstvem na naše shromáždění, kdež jsme se na zpáteční cestu připravovali, načež navzájem jeveny byly díky a přání jednak Janem Purkrábkem, učitelem našim jednak Eustachem Rybkou, učitelem Střenickým, jakož i ctěným představenstvem samým.

Po nadšeném volání "Na zdar-sláva" hnul se průvod ku předu až na hranice nám nezapomenutelné obce Střenické, kdež jsme se již krátce, ale vřele rozloučili. I toto nerozloučili, neboť hudební sbor setrval na svém místě a doprovázel nás svými lahodnými zvuky tak dlouho až jsme za návrším Litbašským z jejich obzoru zmizeli.

Aby výlet náš vrcholu spokojenosti a příjemnosti dosáhl, čekalo nás na místě našeho ranního odpočinku v Litbaších několik rolníků němčických s okrášlenými povozy, které nás tryskem do našeho milého domova dopravily. Díky mnohonásobné díky všem dobrodincům mládeže.

Z pamětní knihy školy němčické opsál Josef Karlík. Připomínka: Uvedený učitel v Střenici pan Eustach Rybka byl později v roce 1909 jmenován řídícím učitelem v Němčicích.

Václav Limberský

Osobou po celém okrese našem a v jeho okolí velmi známou byl nedávno zemřelý bývalý rolník v Oujezdci pan Václav Limberský. Zasluby jeho o naše lesnictví jsou nedocenitelné, ale že to byl prostý muž z lidu, snad brzo upadnou v nepaměť, toliko ti, kteří listovati budou protokoly, dovědí se, že jakýsi Limberský vypěstoval na 10 milionů lesních sazenek, které byly zasazeny do půdy celého našeho království. Limberský byl sedlák starého vydání, trochu neústupný, řekli bychom tvrdohlavý v práci neúmorný a vytrvalý. Pokroku se neuzavíral, ale vše předem zkoumal rád si zařečnil. K dělnému lidu choval se jako pravý otec, sousedsky se snášel se svými spoluobčany, ve veřejnosti rád pracoval a máje mnoho zkušeností, byl všem rádcem upřímným a ochotným. Nepřátel neměl, spíše zlehčovatele. O jeho vytrvalosti svědčí následující: Před rokem 1891 měl již zřízeny velké školky u Seče v háji "Voděrady" zvaném. Jak se rozhlásilo, že bude roku 1891 v Praze pořádána Jubilejní výstava, tu Limberský řekl: Tam půjdu také se svými dětmi (tj. s lesními sazeničkami). Smáli jsme se mu, ale Limberský nepopustil. V Praze páni dívali se na Oujezdského sedláka všelijak, posílali ho od Anáše ku Kaifášovi, aby se ho zbavili, ale vše bylo marná. Limberský dostal se až ke knížeti Schwarzenbergovi, a kníže smíloval se nad ním. Vykázal mu jako předseda zemské rady místečko na výstavišti pro jeho dětičky, a pak to již šlo. Limberský vlastní rukou upravit několik záhonků, na nich umístil svoji exposi-

ci, a při nich postavil z kůry vyrobenou kapličku, v nichž místo svatých obrázků v rámu byla umístěná statistika o jeho lesních školkách v Seči. Knížeti zalíbila se práce ta tak, že při jedné ze svých četných návštěv záhonku těch řekl Limberskému: "Tatíku, jste chlapík, učiním vám za práci vaši radost". A učinil. Když císař pán navštívil jubilejní výstavu, kníže Schwarzenberg jeho veličenstvo zavedl k záhonkům Limberského, jejich tvůrce mu představil a vše vysvětlil, načež císař pán Limberského po česku oslovil a práci jeho pochválil (řekl mu prý pracujte tak dál) a při udělování vyznamenání propůjčil mu stříbrný kříž s korunou. Ale i jiní návštěvníci výstavy té, také odborníci lesnictví u záhonku Limberského se zastavovali a jim se obdivovali. Od té doby šly sazeničky Limberského na odbyt a jmenovitě jich zemědělská rada mnoho odebrala. Školky ty byly pořízeny více nákladem hospodářského spolku, ale správu jejich vedl samostatně Limberský s řídícím učitelem v Seči panem A. Suchým, a když byly zrušeny, zmínění pánové hospodářskému spolku odevzdali vkladní knížku na obnos 3276 zl. 73 kr. jako nastrádané jmění na školkách těch.

Limberský také nikdy nikoho nezarmoutil, a i v těch nejtěžších dobách života jeho neopustil ho jadrný a zdravý humor, a proto snad, ač dožil se vysokého věku, nikdy nestonal v celém životě svém. A což teprve v užší společnosti mezi svými se našprýmařil. Jmenovitě, jednalo-li se o sbírku na národní neb dobročinný účel, byl Limberský ihned na svém místě a rád přednášel humoristický svůj hrdelní soud nad podruhem, chalupníkem a sedlákem provedený v době poddanské v jedné vesnici na bývalém panství Nové Hradý, odkud sám pocházel. Jeho rytíř z Krumu, hra na způsob pimprlátských představení, měl-li vhodný protějšek, byla nedostizitelná a když představení končil: Tak teda jsouli rytíř z Krumu, jdou si zas pěkně domů. Diváctvo se mohlo smíchy potřhati a dárky se jen, jen sypaly. Však Limberský bez vhodného účelu tuto svoji zamilovanou hru neprovedl. Proběhnuv světa kus, viděl i poznal leccos, a viděl i dostihy v běhu. Rád se vsadil o závod v běhu, a když vyrazil se soupeřem od základy po několika skocích buď upadl, nebo nějaký šprým provedl. Soupeř myslil, že již vyhrál, ustal v běhu, Limberský unaveně k němu přistupil, vzal ho pod paži a vypravuje mu leccos, krácel s ním k cíli, a když se již přibližovali, nechal soupeře stát na závodní dráze a několika skoky byl u cíle a vyhrál vždy. Pak matička musela býti obdařená. Ovšem, že příležitostnou řeč měl vždy pohotově, ve které náležitě si dobral svého soupeře, a tím náladu jen zvyšoval. Mnoho, mnoho veselých chvil po leckdy namáhavé práci s Limberským jsme zažili. Ani námaha práce a potíže a nehody na humoru mu neubraly. Také uměl pěkně vypravovat, jak užil revolveru kdesi u Makova - ač v kapse měl jen vlašské ořechy.

Limberský miloval život, lid, dovedl pomáhati i tam, kde mu ublíženo bylo a rád se také pomstil, ale tak, že příkoří, které mu učiněno bylo obrátil v žert. Nejvíce ale miloval své lesní sazenky a často pronášel přání aby mezi těmito svými dítkami zemřel. A stalo se mu po vůli.

Když lesní školky hospodářský spolek zrušil, Limberský na svůj vrub vedl dále školky v hájích u Makova, tam postavil si letní byt a jsa v posledních letech života svého vdovcem, zpravidla v této své vile od jara do podzima bydlel. Letos z jara opět nastěhoval se do této své chalupy, jak říkával, ale domů již živ se nenavrátil. Na počátku druhé polovice měsíce května tam zemřel. A tak ukončen byl život člověka sice prostého, ale obdivuhodného člověka, který přírodu, domov a národ svůj z té duše miloval.

V Obzoru Litomyšlském uveřejnil Bernard Beníš, bývalý řídící učitel v Němčicích 17. července 1909. Opsal Josef Karlík, kronikář č.p. 113 v Němčicích.

Antonín Dvořák

Antonín Dvořák, malíř němčický, narodil se roku 1821 v Němčicích č.p. 39. Rodiče jeho byli: Antonín Dvořák, mlynář č.p. 39 a Anna, rozená Drobán z č.p. 60 v Němčicích.

Sourozenci jeho byli tito: Kateřina, narozena 1816 provdaná v Seči u Flidů. Jeden z jejich synu byl v zámku úředníkem. Anna, provdaná v Němčicích u Řihu č.p. 21 narozená byla v roce 1820, Josef, narozen roku 1822 potomní dědic mlýna, Rozalie narozena 1826 provdaná Hanusová v Suché v hospodě, Alžběta narozena 1828 dostala se na Časlavsko, Jan narozen roku 1831 slabomyslný, bydlel a zemřel v Litomyšli, poslední František, strojník v Pardubicích.

Když jeho mladší bratr Josef se ujal v roce 1842 hospodářství, vyplatil bratru Antonínovi podíl 800 zl. stříbra a za ustoupenou 1000 zl. stříbra. Za výměnek měl bratr Josef rodičům a nezletilým sourozencům zříditi světničku v č.p. 105. Když bratr malířův Josef mlýn prodal a všechno pole od něho i s lesem odtrhl, přišla také chaloupka s polem k odtržení a dostala č.p. 105.

Pustinu roztrhal na menší díly a les za ní koupil Lána Ant., mlynář č.p. 51.

Obrazy od Antonína Dvořáka malované, kteréž nám známé jsou uvádím: Hlavní obraz v kapli Němčické sv. Jan Křtitel, Posvícení v Němčicích, jest v museu v Litomyšli, chalupa Voříškova v Člupku č.p.5 majitelka doktorka Kabrhelová, bělidla a záhřevky za Pudilkou, Říhova světnice v ní švadlena Rozára Kroutilová šije u stolu, Říha, manžel jeho sestry Anny, selská svatba, k níž prý mu za model sloužil Hába, dále jeho sestra Alžběta a Jakub Jiskra. O jubilejní výstavě roku 1891 v Praze bylo jeho obrazů 8. Pamatuji se na odpolední kázání a věštba květiny. Pí doktorka Kabrhelová také vypravuje o obraze Bu-bu. Další obrazy od něho malované by prý mohly býti v Ústí nad Orlicí v rodině notáře Faltise, s kterouž byl malíř Dvořák v přátelském styku. Též přemalování velkého obrazu Povýšení sv. kříže v děkanském kostele v Litomyšli jest také jeho dílo. Také podobizna Jana Stříteského chová se dosud v domě č.p. 35 v Dolním Újezdě, a je jich na okrese ještě více.

Ke konci života svého byl ve špatných poměrech. Když bratranec jeho Josef Drobny v Praze meškal, natrefil jej v Lipové ulici, kde měl malý byt v přízemí a bylo tam vidět chudobu.

Když byl operován na oči, právě prý pan děkan Šanta zemřel, a obržev zprávu tu, mu to operaci značně zhoršilo, neb pan děkan byl jeho nejmilejším přítelem. Ženu měl Antonín Dvořák z Litomyše Sýkorovou. Podobizna jeho nachází se v Litomyšlském museu.

Bohuslav Balbín

Tento tak často v dějinách českých jmenovaný jezovita narodil se roku 1821 v Hradci Králové. Otec jeho byl purkrabím v Pardubicích. Studia začal 1631 v Broumově, pak v Jičíně a Olomouci. Roku 1648 zúčastnil se obrany Prahy proti Švédům. roku 1650 byl vysvěcen na kněze a povýšen na mistra svobodných umění. Měl výbornou způsobilost k učitelství a stal se profesorem rétoriky a poetiky v Brně a jinde. Byl výborným učitelem a vstřípil mladíkům upřímnou lásku k vlasti, což v tehdejších dobách největší persekuce bylo tím větší zásluhou. Vlasti své sloužil také pérem. Zachoval nám mnoho důležitých zpráv, jež sbíral nejen sám ale i jiné k tomu vybízel. roku 1683 byl v Praze raněn mrtvici, od té doby nemohl už psát, zemřel roku 1688. Byl vzorem roztomilosti, ke každému vlídný a přívětivý, úslušný, skromný a dobrotivý, v kruhu přátel příjemný a společenský. Napsal o něm Em. Tonner.

Z paměti Mikuláše Papáčka

Zásluhou paní Kateřiny Vágnerové a její dcery paní Anny Knolové na Kacimberku zachovaly se zbytky velmi rozsáhlých zápisků jejich předka, bývalého výběrčího v Němčicích Mikuláše Papáčka, zemřelého roku 1830. Mimo množství opisů z knih tištěných a různých kronik, zapisoval po roce 1780 svoje osobní paměti a vzpomínky svých předků a známých. Ze zachovalého zlomku podáváme i my některé místně zajímavé zprávy, hlavně co se týče úrody, živelních pohrom a povětrnosti, počínaje rokem 1708.

1708

Ten rok ouroda velká byla, takže korec obilí, které roku minulého za 4 zl. se platilo, za 54 kr. bylo. Toho též roku u Němčic všechno obilí potlouklo. V tomtéž roce Akcis na českou zem uveden, který velmi nepřijemný byl. Ten prokletý Akcis trval až do 15. srpna 1714, totiž 6 let 6 měsíců a 25 dnů a zase k pádu přišel, Dejž Bůh aby více nepovstal, neb skrze něj obyvatelstvo tuze sužováno bylo a ukrutně od těch oficirů pokutováno.

1725

Všechno obilí přes zimu vyhytnulo, takže bylo z jara pole jako rybník po slovení.

1735

Vyhořela v Němčicích rychta.

1739

Toho roku dne 30. prosince strhlo se velké povětří okolo Litomyše, které velikých škod nadělalo. V lesích mnoho dříví polámalo, takže na mnoho let dřev z té polomeniny bylo. Kdo si chtěl nadělat, dostal toho dříví na jednu sáhu za 10 až 15 krejcaru.

1741

Byl vystavěn v Litomyšli hostinec Karlov od Karla Sajzera po něm nazván. Stál až do roku 1910, kde na jeho místě postaven nádherný dům

Smetanův.

1745

Byla velká drahoty, tak že v Litomyšli byl strych žita za 6 zl. Taková drahoty trvala dvě léta.

1757

Byla zima tak veliká, a sních tak veliký spadl, žita všechny vyhytnuly, z toho byla velká drahoty. Štrych žita byl za 16 zl.

1758

Prušáci u Němčic. 4. července přitáhli Prušáci do Litomyše a položili se nad Němčicemi po Kolouškách, leželi tu 7 dní. V Němčicích, Koricích a na Lánech ten čas pořád rabovali, takže mnohému člověku nic nezůstalo. Obilí posekali a pošlapali. Obyvatele obce Němčic počítali si škodu dle spravedlivého uznání, která se jim za ten čas stala, to jest za 7 dní 25.805 zl., za které obec dostala za každé sto 8 zl. 44 kr., což činilo 705 zl. 20 kr. Odtud se Prusové obrátili k Chocni a Pardubicím. Po jejich odchodu bylo v Litomyšli draho. Strych pšenice se platil 8 zl. žita 6 zl. ječmene 5 zl. ovesa 3 zl. 12 kr. hrachu 8 zl. jáhel 10 zl. Ta drahoty trvala 3 neděle až do žní. Dle jiných byli prý tu Prušáci tak dlouho až přepili němčický rybník. Když přijeli napájet koně a postavili se okolo řeky, vypili ji prý nadobro, takže žádná do rybníka netekla.

1770

Nové míry. Bylo nařízeno užívání nových měr rakouských na místo starých českých.

A) suté. Jeden strych neb korec český bude míti 1 a 3/5 míry rakouské, takže 5 korců činí 8 měřic. Jedna a čtvrt staré míry činí rakouskou jednu míru. B) Jeden centnýř český měl 120 liber českých, nyní ta váha má sto liber. Předešlých 12 liber českých má nyní 10 liber rakouských. Přestupník toho 10 tolaru pokuty dáti měl. Číslování domu a popisování lidu téhož roku 1770. V Němčicích byli tři oficíři, jeden kaprál a jeden civilní.

Téhož roku pro nedostatek obilí začala velká drahoty. V Litomyšli platili jsme 1 rak. měřici pšenice 3 zl. 40 kr., žita 3 zl. 30 kr. ječmena 2 zl. 30 kr., ovesa 1 zl. 12 kr., hrachu 3 zl. 12 krejcaru.

1771

V Litomyšli byla vysazena taksa na obilí a sice aby se prodávala jedna rakouská měrice pšenice za 2 zl. 40 kr., žita 2 zl. 30 kr. ječmene za 2 zl., ovesa 1 zl. a draž žádný prodat nesměl. Ta taksa trvala 5 neděl a když vojenský oficíř si nakoupil do magacínu, začalo připlácet, že do žní platili korec pšenice 13 zl., žita 12 zl. ječmene 11.30 zl., ovesa 6 zl., čtrtně mouky bílé 11 kr. 0 tý míře domnívám se, že ty korce byly dvě měrice, neboť někde tak počítali. Něcht' je ale jakkoli, přece veliká drahoty byla zde i jinde ještě větší. Toho času chudobnější prodali dobytek i příbytky dost lacino, je aby se za to najedli. Jedli z hladu trávu lebedu, kopřivy, mlíči, šťovík atd. Jiní to rozsekali, dali do toho drobět otrub, spolu to pekli a jedli. Místy, kde ještě hůř bylo, brali lidi piliny, sekajnu, z lísek řasu, hlávčiny, žaludy, to mleli, do toho trochu mouky neb otrub přidali a pekli chléb. Žebráků bylo pořád plno, neb když mnohý všechno prodal, šel kam viděl, kde by se najíst mohl. I z Litomyšlska šli lidé na Moravu a do Uher, leckde takový člověk zemřel, neb jich lidé ani do stavení přijmout nechtěli.

Toho též roku ten pondělek po květné neděli 25. března spadl veliký sních, a z něho veliká zima byla, že ptactvo v letu mrzlo, lidem až do stavení lezlo, čehož žádný nepamatoval. Ten sních trval až do 4. máje. Dále bylo téhož roku mnoho dešťů, takže se mnoho obilí zkazilo. Tu drahotu Jirásek v díle F. L. Věk, díl II na str. 9. obšírně popisuje.

František Vavák, rychtář Milčický ve svých pamětech píše o tom toto: roku 1771 okolo sv. Josefa začaly být pěkné časy, a protož lidé začínali jarní obilí sít. Ale brzy to setí přestalo, nebo dne 24. března v neděli květnou sních padati počal a padal až do zeleného čtvrtku dnem i noci. V úterý a ve středu vál převeliký vítr, takže žádný nikam jeti ani jiti nemohl, a závěje byly tak veliké, že trvaly až do Božího vstoupení, které bylo 9. máje. Na velký pátek a bílou sobotu byly mrazy ukrutné, takže okna za celý den nerozmrzla. Do kostela po ty dny, když jsme šli, vlasy a vousy omrzle jsme měli. Po tom sněhu opět zem tak rozkvasila a vodní žily se zdvihly, že zase jarní setí dlouho trvalo. Mezi tím byl veliký nedostatek píce dobytčím. Jeden centnýř sena byl za 1 zl. 30 kr., slámy žitná dlouhá za 2 zl. V některých vesnicích došky ze střech trhali a na řezanku řezali.

Z Á K L A D N Í Š K O L A

Co máme za sebou (jarní období) :

- * Recitační soutěž v Litomyšli - naši školu reprezentoval Jaroušek Kovář, Tereza Vrbická a Káťa Kladivová s básničkami od Jiřího Žáčka a Zdeňka Kriebela.
- * Kateřina Dobocká skončila na 3.místě v celostátní výtvarné soutěži "Jaké nebezpečí mi hrozí na silnici"- pro pěkné ceny si dojela do Prahy na slavnostní vyhlášení vítězů
- * Návrhy okolí školy podle dětí
- * Návštěva interaktivní výstavy "Žij s námi" - ukázka živočichů, které můžeme potkat v blízkém okolí
- * Divadelní představení v Litomyšli "O princezně Mlsalce" 1. a 2.ročník
- * Výtvarnou soutěž "Co pro mě znamená Země" - školní kolo a účast v soutěži DDM -1. a 2. ročník - v této soutěži bylo oceněno 5 dětí naší školy:Tereza Tmějová, Jirka Šauer, Tereza Vrbická, Lukáš Coufal, Soňa Urbánková-za odměnu každý dostal pěknou knížku o přírodě.
- * Velikonoční tradice-projektové dopoledne-děti se seznámily s původem velikonočních zvyků a tradic, naučily se velikonoční koledu, ozdobily si kraslice
- * Velikonoční turnaj ve hře "Ringo" žáci ze 3.-5.ročníku vytvořili smíšená družstva a svedli souboj o prvenství v této netradiční hře. Vítězům byl odměnou čokoládový zajiček, připít si mohli dětským šampaňským
- * Hledání velikonočního zajička - dětem z 1. a 2.ročníku připravil zajiček spoustu úkolů, kolem školy jim pak poschovával spoustu pamlsků
- * Čarodějnickou diskotéku a táborák
- * Testování znalostí pátáků - Všichni žáci pátého ročníku se zúčastnili dvouhodinového testování znalostí, které prostřednictvím CERMATu organizovalo ministerstvo školství, mládeže a tělovýchovy. Testování proběhlo z českého jazyka, matematických a obecných dovedností. Součástí testování byl také žákovský dotazník.
- * Zapojení do akce "Globální týden bezpečnosti" - poslední dubnový týden jsme se věnovali bezpečnosti dětí na silnicích, v tomto týdnu jsme si vyzkoušeli svoji šikovnost při jízdě zručnosti na kole, vyplňovali jsme pracovní listy a sešity s tematikou dopravní výchovy,kreslili obrázky dopravních situací
- * Výstavu portrétů maminek - "Galerie maminek"
- * Účast ve výtvarné charitativní soutěži Iberia (práce budou zdobit dětská oddělení nemocnic)
- * Besídku - kulturní program a pohoštění pro maminky v KD
- * Výrobu keramického dárku pro maminky
- * Školní exkurzi do ZOO Dvůr Králové, kde jsme se kromě prohlídky areálu zúčastnili výchovného programu se zoologem : Kontaktní zvířata
- * Oslavu Dne dětí s překvapením
- * Oběd na přání žáků 5.ročníku
- * Soutěž "Sběr vybitých baterií" (získali jsme Putovní pohár DDM města Litomyšle)
- * Návštěvu místní knihovny
- * Tvorbu fotokomiksu s tématy prevence sociálně-patologických jevů
- * Účast v celostátní soutěži "Hravě žij zdravě"
- * Plavecký výcvik

Co nás čeká :

- * Ukončení olympiády ve školní družině-vyhlášení výsledků
- * Divadelní představení v KD
- * Soutěž tříd ve sběru papíru
- * Dokončení všech prací a vysvědčení

...a mnoho dalšího....

Školní vzdělávací program

Od září 2007 se v naší škole začnou žáci 1.ročníku učit podle nového vzdělávacího programu. Následující roky se k nim postupně připojí žáci dalších ročníků. Každá škola měla možnost vypracovat si svůj vzdělávací program na míru. Pro naši školu jsme proto vytvořili program, který jsme nazvali: „VŠEZNÁLKŮV ČTYŘLÍSTEK“ a který představuje čtyři podoby školy, ke kterým směřujeme –

1. lístek : škola tvořivá
2. lístek : škola komunikativní
3. lístek : škola zdravá
4. lístek : škola ekologická

Komunikativní škola = vedeme žáky k tomu, aby dokázali efektivně komunikovat, vzájemně si naslouchat, aby dokázali vhodným způsobem vyjadřovat své názory, výstižně formulovat své myšlenky, pracovat s různými druhy textů, využívat různé druhy informačních technologií a kriticky zpracovávat informace z různých zdrojů

Zdravá škola = chceme mít ve škole příznivé klima, proto se snažíme dětem vytvářet bezpečné, estetické a podnětné prostředí, minimalizovat sociálně patologické jevy, neustále je motivovat a střídát různé metody práce i relaxační aktivity (jsme zapojeni v celostátním projektu Zdravá škola)

Tvořivá škola = zařazujeme co nejvíce aktivity, které vedou děti k samostatnosti a tvořivosti (projekty, slohové práce, příspěvky do školního časopisu...), umožňujeme dětem experimentovat, každá práce je pro nás originálem a ty nejlepší prezentujeme na soutěžích, výstavách, na www stránkách, dále pořádáme divadelní představení, hudebně-kulturní představení a tematické výstavy

Ekologická škola = vedeme děti k ochraně životního prostředí, učíme je hodnotit prostředí, ve kterém žijí, aktivně se do ochrany ŽP zapojujeme, zajímáme se o environmentální problémy (jsme zapojeni do mezinárodního projektu Eco - schools)

- L.Věnečková, A.Kohútová

M A T E Ř Š K Á Š K O L A

Čas neúprosně plyne a znovu se blíží konec školního roku.Nestačíme se divit, jak nám děti před očima rostou a co nových věcí se za rok naučily. Letos jsme spolu prožili mnoho pěkných chvil , na které budeme rádi vzpomínat. Děti rády jezdily na plavecký výcvik , naučily se nebát vody a starší děti už pěkně plavou a potápějí se.Všechny děti dostaly Mokré vysvědčení a hračku z penové gumy.

17. dubna jsme se s dětmi a v doprovodu několika maminek vydali na výlet vláčkem.Mnohé děti jely vůbec poprvé. Mohu říci, že i jízda na pohyblivých schodech dětí velmi bavila. Naším cílem byla výstava stavebnice Lego v Muzeu ve Svitavách.Den byl krásný, děti hodně, výstava pestrá . Dokonce jsme mohli pozorovat obrovskou stavbu , na kterém bylo vlakové nádraží i s okolím. Děti velmi zaujalo, když se vláčky daly do pohybu.

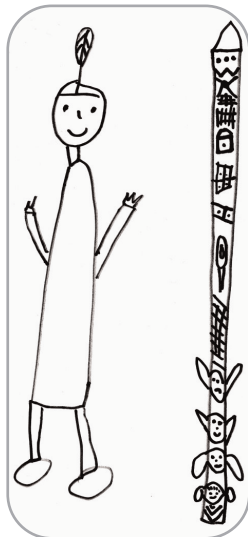
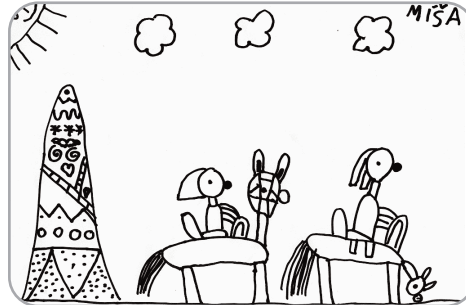
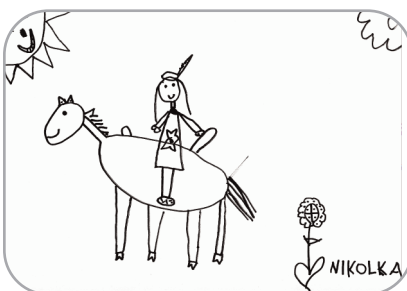
15. května jsme společně se školou uspořádali Den matek, tentokrát pro veřejnost na sále v Kulturním domě.Snažili jsme se s dětmi pečlivě připravit program a vyrobit dárek.Setkání široké veřejnosti bylo příjemné a přání z úst dětí dovedla maminky pohlédit a potěšit.

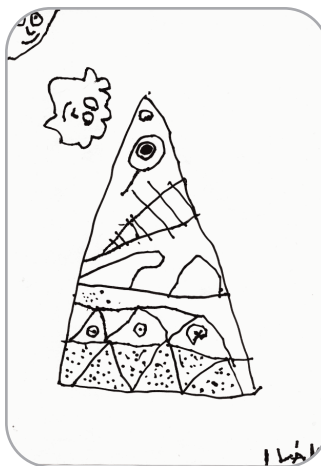
Každý rok se zamýšlíme, nad tím , jak spolu s dětmi oslavíme Den dětí. Letos jsme to zkusili trochu jinak a musím říci, že Týden malých indiánů se opravdu velmi vydařil. Nejprve bych chtěla říci, 1. červen na naší školní zahradě by vyvrcholením celotýdenního

snažení p. učitelek i dětí. V předškolní výchově se často mluví o prožitkovém učení. Poznatky, které dítě tímto způsobem získá jsou trvalejší a dítě má radost z toho, co se mu podařilo. Paní učitelka Jansová připravila s dětmi mnoho zajímavých činností , seznámila děti s životem indiánů, vedla děti k tvořivosti, využila jejich fantazii při vymýšlení indiánských jmen. Těch jmen bylo 28, přesně tolik, kolik máme zapsaných dětí. Za všechny uvedu aspoň některé: Tichý krok, Silný býk, Černý had, Zlatý kamínke, Hladový vlk, Rychlý blesk, Ostrý

šíp, Silná medvědice, Tichá řeka, Hnědý koník, Modré oko. Každé dítě si přineslo tričko, které p. učitelka pomalovala a nakonec ještě rozstříhala rukávy a dolní okraj trička, aby to malým indiánům slušelo. Každému indiánovi jsme ještě dali na krk vyrobený přívěšek z modritu jako úlovek z divokého zvířete. Zdálo se nám, že čtyři dny jsou na tolik prožitků snad málo. Ještě jsme se totiž naučili Indiánskou ukolébavku. Většina dětí umí i dnes všechny sloky písně. Nechyběl ani pravý indiánský tanec okolo ohně , který hořel sice jenom jako, ale to nikomu, kdo má fantazii, nevadilo.

Konečně přišel den, na který jsme se tolik těšili. Dopoledne jsme se oblékli do kostýmů, paní učitelky dětem pomalovaly obličej barvičkami a mohli jsme začít. Nejprve jsme mohli obdivovat umění pana Jana Betlacha z České Třebové, který práskal bičem, až uší

zaléhaly. Pak jsme se sešli u totému, který vyrobila p. uč Jansová za pomoci svého syna Jirky. Je pěkný a i dnes a zdobí naši zahradu. Pak už děti čekaly úkoly na několika stanovištích a hlavně jízda na ponících, která byla pro děti velkým překvapením a zážitkem. Pěkné odpoledne nám nemohly zkazit ani černé mraky které se přihnaly nad naši zahradu a strašily nás. Nakonec dostaly děti zmrzlinový kornout, indiánský diplom, pastelky a několik drobných dáreků na památku.

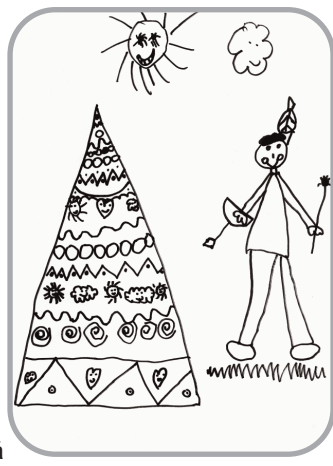
Jsem velmi ráda, že se nám podařilo s dětmi prožít tak hezký týden, opravdu nás

to bavilo. Potěšil nás zájem dětí, jejich nadšení pro společnou věc, do které se zapojil celý kolektiv MŠ. Milé bylo poslechnout si také ocenění rodičů a prarodičů. Velký dík patří také našim sponzorům - p. Vrbickému, Ochotnickému spolku Šlégl a ochotným rodičům. Na závěr mohu říci: Dobrá věc se podařila.

Letos od nás odchází do školy pět dětí, jejichž fotografie můžete vidět ve skřínce u obchodu. Na příští rok máme zapsáno opět 28 dětí.

Prejeme všem čtenářům krásnou dovolenou a dětem slunečné prázdniny.

- Věra Doležalová

Sbor dobrovolných hasičů Němčice

Opět píš článek až po delší době a tak jsem události týkající se sboru shrnul chronologicky:

3.2. Jsme uklízeli spadlé stromy po silném větru u základní školy a za hasičskou zbrojnicí.

24.2. jste se mohli zúčastnit Maškarního diskoplesu. K vidění bylo mnoho rozmanitých masek. Jako nejlepší byli ohodnoceni Josef Racek, Václav Beneš a Fanda Veselý s Helčou. Vrcholem večera bylo předtančení, které připravila děvčata cvičící v naší školní tělocvičně. Předtančení se velice líbilo všem přítomným. Pěkný výkon podala i cvičenka ze Suché. Bohužel jsem po půlhodinové diskusi u baru zjistil že se jedná o cvičence....

V pátek 16. 3. došlo k požáru opuštěného statku (p. Řejha). Požár byl nahlášen na tísňovou linku 112 v 19:13 hod., pro SDH Němčice vyhlášen poplach v 19:14 hod. z operačního střediska ve Svitavách. Na místo zásahu jsme přiváděli HZS Litomyšl a HZS Ústí n. Orlicí (čas příjezdu na místo 19:22 hod.) Po dohašení budovy nám bylo předáno požářiště k dohlídce do 9:00 hod. Ve 3:00 hod. jsme ale museli opět přivolat HZS Litomyšl k prohořívání stropu (opětovné hašení skončilo v 5:00 hod. V sobotu a v neděli jsme prováděli na místě další práce a dohašování dvojitého stropu.

31.3. si někteří členové sboru rozšířili znalosti splněním podmínek získání Odznaku odbornosti hasič III. stupně.

13.4. došlo k požáru přímo u hasičské zbrojnice, s největší pravděpodobností úmyslně založenému. Z důvodu blízkého sloupu s elektrickým vedením byl přivolán HZS Česká Třebová.

20.4. Jsme se zúčastnili námětového cvičení (okrsku č. 6) v Horní Sloupnici. Byla provedena zkouška techniky.

30.4. Jsme se jako každý rok sešli v přírodním areálu na Člupku k tradičnímu Pálení čarodějnic. Oproti loňskému roku nám počasí přálo takže se nám povedlo bez problému podpálit hranici i s čarodějnici, kterou opět vyrobily děti s družiny naší základní školy.

12.5. se konala okrsková soutěž v požárním sportu u hasičské zbrojnice v Dolní Sloupnici. Skládala se jako tradičně z pořadové přípravy, soutěže jednotlivců a požárního útoku. Za účasti deseti mužstev jsme skončili na 7. místě. (pořadová příprava 0 trestných sekund, požární útok 37 s.)

2.6. se jedeme zúčastnit hasičské soutěže s příjezdem O pohár obce Nedošina.

Protože máme změny ve výboru sboru tak uvádím jeho nové složení:

Složení výboru SDH Němčice:

Starosta, referent MTZ:

Místostarosta:

Velitel:

Zástupce velitele:

Jednatel, kronikář:

Pokladník:

Strojník:

Jan Suchánek

Jaroslav Vytlačil st.

Miroslav Jasanský

Petr Kuchta

Jiří Veselý

Jaroslav Vytlačil ml.

Martin Tkadleček

Děkujeme Josefu Karlíkovi za zapůjčení traktoru na úklid dřeva, děvčatům jež připravila překvapující předtančení, paní družinářce a dětem ze základní školy v Němčicích za vyrobení čarodějnice, obecnímu úřadu a všem ostatním za podporu sboru.

Na závěr Vás srdečně zveme 21. 7. na Pouťové odpoledne a 1. 9. na hasičskou soutěž s příjezdem Memoriál Josefa Racka. Obě akce se uskuteční v přírodním areálu na Člupku.

- Za SDH Jiří G. Veselý

Grand Prix Hradec Králové Hradec Králové 1. května 2007

V Hradci Králové se uskutečnil již 9. ročník Grand Prix – Otevřeného evropského poháru karate. Do kongresového centra se sjeli závodníci ze 70 klubů 7 zemí. Kromě České republiky se turnaje v kongresovém centru Aldisu představili karatisté z Polska, Slovenska, Lotyšska, Rumunska, Arménie a USA.

V letošním roce bylo na závodníky připraveno celkem 100 kategorií. V nich se nakonec představilo 1033 soutěžících. A jednou z nich byla i naše Lenka Jůzová, startující v kategorii mladší dorostenky.

Startovala celkem ve čtyřech kategoriích.

KATA - STYL SHOTOKAN RYU

Vypadla v prvním kole.

KATA - OPEN (všechny styly karate)

V prvním kole prohrála se slovenskou závodnicí Haverovou, která svým postupem do finále umožnila Lence startovat ještě jednou v repasáži. V repasáži narazila na dobře cvičící Myškovou z Hodonína, kterou se Lence v kata nedaří porazit.

KUMITE do 55 kg

V prvním zápase sice nebodovala, ale rozhodčí ji poslali dál za větší aktivitu. V druhém kole se setkala s dobrou známou Julčou Jiravskou, kterou porazila 3:0 díky kopu mawaši a úderu cuki. V boji o postup do finále nastoupila proti Nikole Krátké. Bodový stav na konci zápasu byl nerozhodný a tentokrát se rozhodčí přiklonili na stranu soupeřky. V repasáži se jí podařilo uspět v prodloužení 1:0. Výhrou získala právem vybojovanou bronzovou medaili.

KUMITE OPEN (bez rozdílu hmotnosti)

V nemalé konkurenci osmnácti závodnic se Lenka rozhodně neztratila. V prvním kole vyřadila Erbenovou z Trutnova, ve druhém prohrála 0:2 s finalistkou Sainerovou z Ústí nad Labem. V repasáži o třetí místo porazila nejdříve Štikovou a poté Suchánkovou ze Slovenska. Svoji dobrou aktivitou si zasloužila třetí místo.

Národní pohár dorost, junioři – I. kolo Nymburk 12. května 2007

Národní pohár patří mezi nominační turnaje na Mistrovství České republiky a společně ještě s dalším Národním pohárem v Trutnově bude sloužit k výběru do širšího kádru reprezentace naší republiky na Mistrovství světa dorostu a juniorů.

Náš oddíl reprezentovala pouze Lenka Jůzová. Lucii Sainerové zdravotní stav opět nedovolil startovat.

KATA ML. DOROSTENKY

Kategorie měla celkem dvacet závodnic a Lenčino rozlosování vypadalo poměrně slibně. Lenka přešla přes první kolo vítězstvím na praporky 2:1, v druhém kole prohrála s budoucí finalistkou Kočanovou a v repasáži byla lepší než její soupeřka, ale bohužel udělala hrubou chybu, která ji sebrala bronzovou medaili.

KUMITE ML. DOROSTENKY do 55 kg

V kumite narazila v prvním kole na stejnou závodnicí jako v kata. Dokázala ji porazit díky své aktivitě na praporky v prodloužení. Druhým kolem prošla celkem lehce, soupeřka totiž nenastoupila. Ve třetím zápase se utkala o postup do finále se svojí zřejmě největší sokyní Myškovou, se kterou loni na MČR prohrála v boji o postup do finále. Tentokrát se jí Myškovou podařilo porazit dobrým kopem na střední pásmo.

Ve finále se Lenka opět velice dobře prala. Většinu zápasu prohrávala o bod, ale v závěru dokázala strhnout vítězství na svoji stranu dobře umístěným kopem na hlavu. První místo znamená jistou nominaci na Mistrovství ČR a první krůček k tomu, aby si Lenky všimli reprezentační trenéři.

Šachy

Tak to máme doma. Poprvé v historii našeho šachového oddílu se nám podařilo naší soutěž, krajskou soutěž východ (KSV) vyhrát. Vítězství v soutěži jsme potvrdili i zodpovědným výkonem v posledním kole, kdy jsme celkem s přehledem porazili nejslabší, poslední oddíl v soutěži, TJ Lanškroun D, celkovým skóre 5:0 na jeho šachovnicích. Soutěž jsme sice vyhráli, ale vzhledem k omezenému kádru do vyšší kategorie postupovat nebudeme, nejsou lidi. Ale je to také o tom, že hrát na 8 šachovnic (v KSV hrajeme na 5) je již tak trochu nad rámec našich možností. Nyní máme 10 hráčů, na vyšší soutěž jich je potřeba alespoň 16 a k tomu dvě auta. To bohužel nejde. Tak doufám, že i v dalších ročnících řádně potrápíme jiné, říční adepty na postup. Chtěl bych závěrem poděkovat všem našim hráčům a popřát jim mnoho úspěchů v dalším ročníku. No, a že se oslava vítězství samozřejmě zase dost vydařila, netřeba snad ani dodávat.

- J.R.

Konečná tabulka pod 9. kole	body	výhry
1. TJ SOKOL Němčice	19	29
2. ŠK Linhartice	19	22
3. Lokomotiva Česká Třebová „C“	17	20
4. Jiskra Litomyšl „B“	17	18
5. ŠK Svítavy „B“	13	20
6. TROPIC Lanškroun „A“	13	19
7. TJ Lanškroun „C“	9	17
8. TROPIC Lanškroun „B“	9	16
9. ŠK Svítavy „C“	9	12
10. Lanškroun „D“	3	7

Pořadí jednotlivců	družstvo	body/zápasy
1. Grepl Pavel	ŠK Linhartice	7,5 / 8
2. Myška František	TJ Sokol Němčice	6,0 / 6
3. Jonáš Petr	Jiskra Litomyšl B	6,0 / 7

9. Racek Josef	TJ Sokol Němčice	5,5 / 8
10. Pěkník Milan	TJ Sokol Němčice	5,0 / 6
13. Pail Milan	TJ Sokol Němčice	4,5 / 5
25. Jasanský Karel	TJ Sokol Němčice	3,5 / 4
26. Hůlka Libor	TJ Sokol Němčice	3,5 / 4
46. Vrbický Ladislav	TJ Sokol Němčice	2,0 / 2
58. Dubišar Jiří	TJ Sokol Němčice	1,5 / 3
59. Müller Roman	TJ Sokol Němčice	1,5 / 3
Pokorný Josef st.	TJ Sokol Němčice	0,0 / 4

Němčická Olympiáda 2007

III. Němčická Olympiáda klepe na dveře. Bude se konat **30.6.2007 v Němčicích u Kolína**, které zároveň slaví 610 let od založení obce.

Pro účastníky z naší obce bude **30.6.2007** vypraven autobus od **Obecního úřadu** s odjezdem v **6,30h**. (předpokládaný návrat 1.7.2007 mezi 2-3h). Prosíme zájemce o cestu autobusem, aby včas nahlásili počet osob na OÚ (tel: **461 610 113**).

Předpokládaný program

8:45h – sraz účastníků
9:30h – zahájení
10:00h – nástup k disciplínám
18:00h – vyhodnocení soutěží a ukončení
19:00h – společná zábava

Soutěžní disciplíny

- 1) malá kopaná (hraje se na 1/2 hřiště, 6+1)
- 2) šipky (hraje se 301)
- 3) nohejbal (asfaltové hřiště, 3+1)
- 4) střelba prakem na plechovky na 10m (střelci 18 let a starší)

Pro diváky a soutěžící je připraven doprovodný program

Během dne bude vyhrávat dechová hudba z Němčic u Netolic
Pěvecké duo sester Slivkových 14:00
Břišní tance 14:45
Seskok parašutistů 15:00
Něco pro zasmání 16:00-17:30
Společná zábava, výměna zkušeností 19:00 až do
Hraje skupina „VEGET“

Minulé Olympiády proslavili „předvojáři“ právě z Němčic u Kolína a tak pro zájemce z ostatních obcí připravili program již od čtvrtka 28.6.2007 (možnost stravování, stanování, sociální zázemí). V pátek 29.6.2007 bude pro nedočkavé fanoušky a soutěžící uspořádána diskotéka. Po celou akci bude připraveno bohaté občerstvení (pečené masíčko a tři druhy piva).

Ohlédnutí za minulými ročníky

1. ročník, jak všichni víte, byl v „našich“ Němčicích 19.7.2003. Počasí nám přálo. I když to bylo poprvé, a nikdo neměl zkušenosti s tak obsáhlou organizací, akce se zdařila.

Připomene v čem se soutěžilo:

Kopaná
Šachy
Šipky
Stolní tenis

Absolutním vítězem jsme se stali my.

2. ročník se konal 2.7.2005 v Němčicích u Holešova. Sice od rána přišlo, ale na odpolední posezení a večerní diskotéku nám již svítilo slunce i hvězdy.

Soutěžili jsme v těchto disciplínách:

Minikopaná
Šipky
Překážková dráha
Střelba z laserové pistole
Střelba z malorážní pušky
Střelba z velkorážní pistole.

Celkovým vítězem jsme byli opět my zásluhou poslední šipky vržené v rozhodujícím zápase.

Naším hlavním cílem je hojná účast v duchu hesla: „Není důležité zvítězit, ale zúčastnit se“. Vždyť co je lepšího, než na jeden den vypnout a odhodit každodenní starosti, seznámit se s novými „Němčičáky“ a prostě se pobavit.

-Miroslav Kadrmas